

ഞാ

ശ്രീവോത്കരിഷ്മാജരി.

(ക്രാഷ്ട — സവ്യാസവ്യാനം)

പണ്ഡിതൻ, ഇത് വി. രാമൻ നന്ദത്തിരി.

വി. വി. ഷുക്രധിര്ജ്ഞാ,

രിക്വതാതചുരം.

മൃദംഗ.

[വില; ഓ: റ.

ഗീ

ശിവോത്തകാവ്യജാതി.

(സവൃംഖ്യാനം)

പണ്ഡിതൻ, ഇത്. വി. രാമൻകുമാരൻ

(കൊച്ചി 100.)

കമലാലയ” പ്രസ്,

തികചനം: പുരാം.

1105.

[വില 1-ണ്ട്]

ମହା କରୁଥିଲେ ତାଙ୍କ

ଯା ପାଦରୁଷ ଏବଂ ପାଦରୁଷ
କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା

ମରି ଯତନ ଏହି କିମ୍ବା କିମ୍ବା

ଯା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା

ଏ ଏ କିମ୍ବା ଏହି କିମ୍ବା କିମ୍ବା

କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା
କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା
କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା

പീറിക്ക.

മഹാകവി നീലകള്ളുദീക്ഷിതപ്പേരുടെ ഇവിടെ
നേരം പറയേണ്ടതില്ല. അദ്ദേഹത്തിന്റെ സാമ്പത്തിക
സംബന്ധിച്ച സ്പാദിഷ്ടതയും, നേരിഷ്ടതയും, ശരിയുള്ള
വർഗ്ഗിച്ചും വിവരിച്ചും, കാലഘട്ടങ്ങൾക്കെല്ലാം കഴിയുന്നതു
കണക്കാക്കിക്കണിഞ്ചുപ്പേട്ടതില്ലോ, മഹാകവി ഉള്ളിൽ
എഴുതിയിരിയ്ക്കുന്ന ഒപ്പുകം മതി, ആവക ജിജ്ഞാസ
കരക്ക് സാമ്പല്യം നൽകുവാൻ. ദീക്ഷിതത്തെ “ശകര
പാശ്ചാസകമാലോട്” എന്നിന്നും അതിപ്രകടമായ ദേഖി
ന്നതുമാണ്, ഏക്കും ശ്രീവോർക്കപ്പെജാരി. സഹൃദ
യതപ്രവും, കവിതപ്രവും ഉള്ളിവരെ ഇതു ‘മജാരി’ എന്നു
മാത്രം ആകപ്പിച്ചിട്ടിട്ടണെന്നുള്ള തും, ‘സാമ്പിത്രാർക്കപ്പെ
മജാരി’ എന്നിച്ചിട്ടുള്ള ഭാഷാഭിമാനിക്കളോട് പറയേ
ണ്ടതായിട്ടില്ല.

അതുമ്പത്തിനും, സ്നേഹത്തിനും പലിയ കോട്ടം
കൂടാതെ, മുത്താനവുത്തമായി, ആധുനികക്കവികളുടെ
നിഷ്ഠയ്ക്കും സാമാന്യത്തെ മാനിച്ചുകൊണ്ട് അകുത്തതിനെ
കാശപ്പെട്ടതുവാൻ കഴിയുമോ എന്നും അന്വേച്ചിച്ചരിയ
വാനും, തദ്ദോരാ ഇംഗ്രേസ്മാഡാത്മ്യത്തെ കീർത്തിയ്ക്കു
വാനും എനിയ്ക്കു തോന്തിയ കെന്തു കത്തിന്റെ പരിശാ
മമാണും ഇതു പരിശാശ. ‘സദ്ഗുരു’, ‘കവനകൈമുഖി’,
ചുന്നി മാസികകളിൽക്കൂട്ടി ഇതു പരിശാശ ശൃംഖല ദി
ജിൽ അഭിശ്രദ്ധിച്ചു അവ്വിയ്ക്കും കയ്യാ, അതുമിയ്ക്കു
കയ്യാ ചെങ്കിട്ടണ്ട്. ആരം ആരക്കുപിത്തുതിക്കാതിവിയ്ക്കു
കയ്യും, പച്ചയം അനന്മോദിച്ചിരിന്നുകയ്യും ചെങ്കു
നകാശാണാണും, ഇപ്പോഴിതും ഒപ്പുകത്തുപേണ സദ്ഗു
മിയ്ക്കുവാൻ ഇടയാളാതും.

ഇംഗ്രേസ്ക്കാരിയുടെ ഒരു പെണ്ണക്കുപ്പു കൊണ്ട്
ഒരു പുത്രപ്പിടിവാനുള്ള കന്നതെ ഉല്ലം ഇന്നുവിടയും

പൊങ്കിനിക്കുന്നതു കാണാം. അതിന്റെ മന്തിൽ മുമാസങ്ങളിലും പുമാസികളിലും പ്രശ്നം ചെയ്യേണ്ടുകൊണ്ടിരിയ്ക്കുന്ന; ഇംഗ്ലീഷ് തന്നെ എത്തവി ഓഫോനിയ്ക്കുന്ന നിലയോ എന്ന് സവിസ്ഥരം ശക്കിയ്ക്കുന്നും. ഇംഗ്ലീഷ് പക്ഷപാതികരക്ക് ഇതിലേറെ കട്ടതെ കാഴ്ത്തി, കേരം വിയും ഉണ്ടാവാനില്ല. അതിനിടയ്ക്കു ഇംഗ്ലീഷ് മന്ത്രിൽ; ഇംഗ്ലീഷ് വച്ചനങ്ങളെ ആധാരമാക്കി. ഇംഗ്ലീഷ് വിലാസം തന്നെ വന്നിച്ചുകൊണ്ട്, പുതുതാദൈഖിക പുസ്തകം ചുറ പ്രസ്തുന്നതു പുഞ്ചോദയമാണെന്ന് എന്നും വാൻ ചില ദക്ഷതനാർ എന്നുപോലെ ഉണ്ടനുവരും. അവയെ ആദ്യപാസത്തിനാണ് ഈ പ്രസിദ്ധീകരണം ഫൂഡ് സൈനു ഉദ്ദേശിയ്ക്കപ്പെട്ടിരിയ്ക്കുന്നതു്

കാശിയിൽനിന്നും, അരീരുട്ടത്തിനും ഒറപ്പുട്ടി കൂടി രണ്ട് മുലയന്മപ്പതിപ്പുകൾ ആസുഭീകരിച്ചുണ്ട് ഇം തശ്ജുമ തരുബാക്കിച്ചിട്ടുള്ളതു്. രണ്ടിലും വ്യത്യസ്ത ഔദ്യാധ്യക്ഷങ്ങൾ പാംജപ്പളിൽ അധികം ഉചിതരേഖ തോന്നിയതിനെ മാത്രമേ തശ്ജുമയ്ക്കു സ്പീകരിച്ചിട്ടുള്ളൂ. പിലേടത്താക്കെ ഒരത്തനിന്ന് വരുത്തി നന്നേ ദ്രോണി യേജും താഴും വന്നിട്ടുണ്ട്

വേദവാക്യങ്ങളും, പുരാണവചനങ്ങളും മറ്റൊരു യമാദ്യാഹ്നം വ്യാവ്യാനത്തിൽ ഉല്ലാശകാണിച്ചിട്ടുള്ളതു് ഇം കുതിയുടെ സമൂലതയ്ക്കു്, സാധുതയ്ക്കു് മുഖ്യാന്തരാബന്നു വിശ്വസിയ്ക്കുന്നു. സാധാരണനാക്ക് ഉചിവിഹാരത്തിനു പ്രയോജനപ്പെട്ടതാമെന്നുള്ള സങ്കല്പം, പലേക്കുത്തും എന്നു പ്രയതിനിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളെന്ന് സുക്ഷ്മഗ്രാഹികളോടു് പ്രയോജനത്തില്ലോ. നിഃശ്വാസപരിധിയെ അതിക്രമിച്ചുകൊണ്ട് കടന്നതുടിയ ചില അച്ചടിവീഴ്ക്കുകൾ പട്ടിക നോക്കി ശരിപ്പുട്ടതുവാൻ വായനക്കാർ തന്നെ ദയവെയ്യുണ്ടാക്കിയിരിയ്ക്കുന്നു.

പലതരം ബല്ലപ്പാട്ടകരക്കിടയിൽ, സദാം ഇന്ന്
പുസ്തകം നോക്കി ശിവമയമായ ഒരവതാരിക എഴുതി
തന്നെ മുഹമ്മറീ, സി. എൻ. അനന്തരാമമുഖ്യാധാര്യി
എം എ. അവർക്കരക്കം, ഭരതാധി മുദ്രണാവിപ്പംഞം
കിച്ചു 'കമലാലയ'പ്രവർത്തകമാക്കം എന്ന വര്ണന
പറഞ്ഞുകൊള്ളി. ഇനി, വാചനക്കാർക്ക് വല്ലതും എ
ം.എം.എം.പരമ്പരാഗങ്ങൾ എന്ന സാദരം പ്രതീക്ഷിയ്ക്കുക
തന്നെ. —പണ്ഡിതർ, ഇം.വി.രാമൻനന്ദത്തിരി.

—(o)—

കൃതകൃത്യസൂചിക.

വയം.	വരി.	കൃതം.	കൃത്യം.
നൃ	മദ	ചെല്ലം	ചെബ്ലം
ടി	രവ	യി	യി.
മദ	രവ	താല്ലു	താൽപ
മര്യ	ര	ത്രംര	ത്രംര
മര	ര	നിരത	നിതര
രമ	രന്ന	യി	യി=
രു	രമ	ക്കൻ പാ	ക്കൻപാ
ടി	രു	താല്ലു	താൽപ
രദ	നൃ	നൽ	നാൽ
രന്ന	ന	തി	തീ
രുന്ന	മ	ക്കം	ക്കം.
ടി	മന	ടി	ടി
രദ	മര	ഡി	ഡി
രുന്ന	രീന	അത	അന്ത
ടി	മര	യക്ക	യക്ക

—(o)—

ഗിവമയം.

ഗിവമയം എന്നുള്ള ശ്രേണി പ്രസിദ്ധമാണ് “സർം വിഷ്ണുമയം ജഗത്” എന്നുള്ളതും അങ്ങനെന്നെന്നും ശിവനായും വിഷ്ണുവായും ആണ് ഒക്സിത്രാഡ്വീൽ ഇന്ത്യപരനെ ഉപാസിയ്ക്കുന്നുള്ളതു്. ലക്ഷ്മീമാര്യാദാ, ചാവ്തിയാദാ, യാദാ, ഏതു ദേവിയാദാ, അതുപോലെ, ഇന്ത്യപരനെ ശക്തിയേക്കിയാണ് യുനിയോന്നു്. ഇന്ത്യപരനെ യാക്കാഡാ, ഇന്ത്യപരശക്തിയേക്കാഡാഡാം ഇങ്ങനെന്ന യുനിയോന്നു് ടരമുദേഹാപാസനത്തെന്നു. ടരമുദമനാമത്തിൽ, ഒക്സിത്രാഡ്വീൽ ഇന്ത്യപരനെ പൂജിയോന്നില്ല. ബുദ്ധൻ—ശബ്ദം പട്ടിത്രൈമാരി സ്വഭ്വിക്രംതപ്രവാചിയായി, ത്രിമൂർത്തികളിൽത്തന്നെയുള്ള ബുദ്ധമാവിനേയും ദേവാലങ്ങങ്ങളിൽ പ്രതിഷ്ഠിയോന്നില്ല. ‘ബുദ്ധമുഹമദമുഹമദൻ’ എന്നുള്ള ശ്രേണിപ്പോലെ, ശിവോദ്ധമം, സഖ്യമദ്ദശ്വാദ്ധമം, എന്നുള്ള ജ്ഞാനങ്ങളേ നോക്കിയാൽ, അതെപ്പറവേദാനുഗ്രഹണത്തിനു് അധികം സഹായിച്ചിട്ടുള്ളതു് ഗിവപരമായ പൂജയും ചിന്തയും തന്നെയാണെന്നു് വിശദമാകും.

“കാളയുണ്ടാക്കുന്തെന്നു ചെറുരക്കിടക്കുന്ന
നീളമാണുള്ളാൽ പാദം കൊണ്ടു” — എന്നാൽ ഒരുക്കക്കാക്കി മുൺഡിഗാമചിൽ കാണും. ഇന്ത്യ കണക്കിനാണ്, ശിവാൻറെ പൂജ അർഥാവീനകാലത്തു് ആത്മാക്കൾ സ്ത്രീകൾിലും താരണനും പറയുന്നതു്. പീ. ടി. ശ്രീനിവാസമുക്കാർഡ്വാലും ഇന്ത്യ ദാഖലം യാരാറുന്നതിൽ കുട്ടികൾ, അബൈലരും പത്തികൾ കൊണ്ടുവരുന്നും അനുശോചിയുകയേ തരമുള്ളൂ.

“ഗിവോൺകഷ്മാജരി” യുടെ ലളിതകോമലമായ തല്ലിമയും, പ്രസംഗസ്ഥാന വ്യാഖ്യാനവും, ഗിവോണപാലംഭാന്തരം ടാറ്റ് വിചാടനംവെള്ളുന്ന വിധത്തിലും സംബന്ധിച്ചുള്ളതും ഒരു ദേവാലയത്തിലും ചൊല്ലി ഫല പ്രാപ്തിവര്ത്തനാവുന്നതും ഇതിലെ ശ്രദ്ധക്കാരിയാണ്.

മനസ്യത്തെ റിവമില്ലിച്ചുംകൊണ്ട് സർബ്ബത്ത്വങ്ങളിൽ ദേശം ഉപാക്തമത്തിൽ ആർ ജാഗറുകനായിരിയ്ക്കുന്നവോ, അദ്ദേഹൻ റിവൻ — എന്നാളും ആന്റാസനികപദ്ധതി ലെ ശ്രദ്ധകം സകലമത്തും, സകലതത്തപ്രകാരം, സകലസാഹിത്യത്തിനും മക്കളിലാണെന്നും അന്റാസി ജീവം. റിവൻ പല്ലുവതിയാണെന്നു ഹരയന്നതിനോളം സൗഗ്രാഹ്യവും, റൂക്ഷ്യവും, സദാചാരസമഭക്തവും ആയ പ്രമാണം ഒരു ‘ഭർത്താ’ത്തിലും, ഭർത്താവിഭാഗത്തിലും ഇല്ല. “പത്രം” ശബ്ദം ലത്തീനിൽ Pecu, Pecunia, Peculium എന്ന ശബ്ദങ്ങളിൽ പത്രം, ധനം; സപയനം എന്നാളും അതുമാരിൽ കാണാണെന്നും, “പത്രം പത്രേ! പത്രം മാം സ്വാജതേ! പ്രമിതതുവയാ പാലയ വിശോ!” എന്നാളും ക്ഷേത്രവാച്ചുവച്ചും ലഭിച്ചുവരുന്നില്ലെങ്കിൽ പത്രം—പത്രംവത്തി ശബ്ദങ്ങളിൽ ജീവാത്മപരമാത്മവാക്യപത്തി നിന്നും മാഹാത്മ്യം വാച്ചാഡഗാചരമാകുന്നു. ലോക മുഴുവിനു ഞാജിച്ചു ഭാക്ഷിണാത്രനാണും ശ്രീനീലകാനും ദീക്ഷിതയാം.

‘അനന്തരയന്ത്രിൽ ശ്രീചട്ടമനാഭൻ, “സർവ്വ വണ്ണങ്ങളേയുഭവിൽ നന്നുംവിള്ളിയ്ക്കുന്ന” തു കാണി ജീവനാ മുഹമാവിനോടും, താൻ ജീവിയ്ക്കുന്ന ശിവനോടും അത്രക്ഷേപ്ത്വമുണ്ടനും. നാം വിജ്ഞവിനെ ജീയ്ക്കുന്നേം വിജ്ഞ ശിവനെ ജീയ്ക്കുന്നേംവെന്നു പറഞ്ഞാൽ, ഇംഗ്രേസ് റിവ നിന്നു ജീയ്ക്കുന്നേംവെന്നും, നാം റിവനെ ജീയ്ക്കുന്നേം

ശിവൻ യോഗസ്ഥനാകിരിയ്ക്കുന്നവെന്ന പറഞ്ഞാൽ, ഈ ശപം റ്റാപകതപ്രതീക്കുടി ശിവത്തെ പ്രഭാനം ചെയ്യുന്നവെന്നും മാത്രമേ അത്മമുള്ളൂ. ഈ ശപം ഒന്നു യുള്ളൂ. ഈ ശപം ശ്വസ്ത്രിന്തനത്തെന്ന ശിവപത്രാധതപൊ ഘൃതാധിയായുള്ളതിനാൽ ശിവപ്രഭാനുവക്കമായ ശിവ ശ്വസ്ത്രം പരമപുരുഷന്റെ ഏററവും പററിയതെന്നുയുള്ളൂ.

ഈ. വി. രാമൻനന്ദത്തിരി അവർക്കുള്ളടക്ക പലു അനുഭവം, ശ്ലൂംതിനും തഹാത്രാധിനമായ ഒരു സിക്കപ്പ ഇണ്ട്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ തുടികളിൽവെച്ചു് ചിത്ര വികാസം വരുത്തുന്നതിനുള്ള പാടവത്തിൽ, ഈ തശ്ജി മഡ്യാടാടബന്ധിച്ചിട്ടുള്ള ഭാഷ്യത്തിനു് ഒരു പ്രത്യേക സ്ഥാനം ഉണ്ടാക്കാനും പറഞ്ഞുംകൊണ്ട് ഈ അവതാരിക' അവസാനിപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

സി. എൻ. അനന്തരാമമല്ലാഡാസ്സി, തിരുവനന്തപുരം, } മംഗലകരം റൂ. }	എം. എ മഹാശാഖാസ്കാഴ്ചിയിൽ മലയാളം ലക്ഷ്യരം.
---	---

എ

ശ്രീവോദ്ധരകമാർജ്ജരി

—(०)—

ഒരു ലംഖത്തിലുണ്ട് യാം കുമ്പന്തൻ അന്താ, എവരാന്നുമായും, തന്മേഖലിൽ വരുന്നു അക്കവാ, എത്വനാഥാദമംം ചാപമായും, നൂറും ഒരു കൂട്ടിക്കലം ആളിച്ചിട്ടും ചിതി ഭജിച്ചിട്ടുണ്ടും തുക്കാലൊരാ; — സാം ദിനാടകം പരബന്ധപ്പും, നിതരാതെ ആപ്രഹിനാമോരിപ്പും ഞാൻ. ത

ഉപാസ്യ=ഭജനീയ. കമല=ചക്ഷീദേവി; എറു ശപലു, ആക്ക്, ആവയുകമാനാലോ ഉദാഹർഥ=ദാന ശീലർ. ഉച്ചാദി=വള്ളരു ശോദ ഉജ്ജതു് ചാപം=വില്പി. വില്പിക്കവാൻ അവായും, മഹാമേര വില്പിയും തീനി കുജതു് ലിപുരധനത്തിലാകനു. നാലേംതി.... ചിതി= ശക്തി; ഹാവ്തീപരമാചിട്ടും ഗ്രഹിയും, കമല മുഖ്യാക്കത്തിനും സ്വരാജേന്മാ എന്ന സംശ ചിഞ്ഞുണ്ട്. മഹാവി ജ്ഞാപാലും, ശിവജന പ്രസാദിപ്പിച്ചു്, വൈക്കുമ്പാ ലൈഡപലും ആശാഖിച്ചു് എന്നതിനു് ശ്രീ തിയും മറ്റും പ്രഥാന്നമാണെന്നു്

“തവ ശ്രീക്കയ മരതോ മജ്ജചന്ത
ങ്ങു! യേതെ ജനിമ ചൂത ചിത്രം,
പദം യദ്പീക്ഷിപ്പാതുമം നിയാധി
തേന പാസി മുഹ്യം നാമ ശോന്നാം.” ഇതുാണി മറ്റു
വണ്ണങ്ങളും, ഉപദേശകാണ്യാന്തിലും മറ്റുമിഴുളു,

“തദാ വിജ്ഞാനേഹാത്മാ, ശങ്കരപ്രിയകിങ്കരഃ
കവൻ മഹത്തിപോ ശ്രൂരം ലിഘ്നമുത്തിം സദാശിവം,
പ്രസാംഗ പാവ്തീശാനാദു് വൈജ്ഞാപം പദമുത്തമം,
മഹാബാക്ഷീപതിപ്പം ച ചീതമർമ്മവരമം ക്രിതം.”

ഇത്രാം ഭാഗങ്ങളും, നോക്കുക. മഹാവിജ്ഞപ്പോലും ഈ അപനയനിപിയ്യുംവേ, മറ്റൊരുവരകട കമ കൈമുതിക്കും എസിലുമല്ലോ? സവംജന്മപരനായിരിയ്ക്കുന്ന ആ പരമ ശിവൻതന്നെന്നാണ്, പത്രക്കളായ നമ്മളുടെഹയാക്കി സ്വാദി.

“എലിഴ്സിച്ചല്ലപവാൻ സ്വപ്നശാഖികാമണി”

എന്നും ഗ്രതിയുണ്ട് എൻ എന്നും പ്രയോഗം സവം ജീവികളുടെയും ഉപലക്ഷ്യനാം, ഭാജക എന്നാൽ സവം ക്രിയകളുടെയും ഉപലക്ഷ്യനാം ആക്കാൻ. ഇത്തരംവും, സവംസുരാസുരനരാജികളേയും കരിയ്ക്കുന്നു.

“കൊം നമോ ബ്രഹ്മണേ” എന്നും മറ്റും കമ്മപ്പു കത്തുളളായ നാമങ്ങളുടെ ഉച്ചാരണം പതിവുണ്ടോ; ‘വേ രിനമോരില്ല താൻ’ എന്ന പരബ്രഹ്മത്തിനു വിനോധമായി ഒപ്പ് അദ്ദേഹം, എന്നാണെന്നുകിട്ടു:

“ഈസൈ നമസ് തദ്ദിരി” എന്ന ഗ്രതിജ്ഞത്തു കൊണ്ട് സുക്ര ശബ്ദങ്ങളും, സർബ്ബാനൃഥിഷായ പരമ ശിവക്കലനപര്യിയ്ക്കപ്പെട്ടുന്നതാണെന്നും ധരിച്ചുകൊള്ളുക.

ഒൻപതുംഒമ്പാറ്റിന്ത്യയുടെ മുന്നാറിയും താഴെ ജനം ഇത്തും തുടർന്നുവരിച്ചിരിന്നും, സഹതാന്തരി വിശ്വാസികൾ മാറ്റുമ്പോൾ; ഒരു തുംബനും കുറവും, ഒക്കുന്നു, തന്നും പുരുഷും, 20-
ജൂൺ പിതൃസന്ധാനവാ, നിരാനന്ദ ദ്രുതിനാശാംബവം താ

2

അർച്ചാബുദ്ധി=ജീവന് പരമഗ്രിവനേ ആരാധി ചുക്കൊള്ളുന്ന എന്നും സങ്കല്പം. മുക്തമാം=മോക്ഷം പ്രാപിയ്ക്കുമോ. തച്ചാട്ടാമിതിചിന്ത=ബാണപ്രയോഗം ചെയ്തു പരവാനന്നാക്കിക്കൂട്ടുന്നും വിചാരം. അതു താനു=ഭരു ചുവുതന്നു—അർച്ചാർഹമായ പുഡി തന്നെ—. വിശ്വാസി=പ്രയോഗിച്ചു്. ആ=പ്രസിദ്ധനായി

സുരൻ=കാമൻ. കാമദഹനക്കാമ സുവിത്തം. ഇപ്പുകാരം, പുജ്യാദ്ധ്യം എന്ന അധികാരണഭൗതികനാ, ചിലക്ക് മുക്ത നാശകാം; ചിലർ ദശമനാരാധും—എന്നിബിയ്യേ, ഒറ രേത സ്വേച്ഛാപ്പു, ഉള്ളിലെ ഭാവമാണ് അതിന രണ്ടിനം മെത്ര, ആനു യാതൊരാം ധരിപ്പിയ്ക്കുന്നവോ. ആ സ്ഥാ റിതുകൾ=പ്രശസ്തവരിതൻ. മനോഭാവദേദമാണ് ശിവ പ്രസാദമേതു എന്ന തത്തപം.

“അക്കദ്രോണപ്രതികസുമെരിച്ചുനം തേ വിധേയം, പ്രാഭ്യം തേന സ്വാഹര! ധച്ചം മോക്ഷസാമ്രാജ്യലക്ഷ്മീ” എന്നം മറുമഴച്ചതുകൊണ്ട് ശിവാർച്ചുനം മുക്തിസംശയന മാണം പ്ലശ്ചി. ഗ്രാഡാനുഭാവങ്ക്കാരണം, മനസ്സിന്റെ ഭാവദേദാശനനില തിലേയ്ക്ക് —

‘ശനൃഗ്രാഫലിംഗ്രതേ കാനാ-ഭാവേന ഭമിതാഫന്മാ’

* * * *

“ഭാവനാ യദി ഭവേൽ ധലഭാത്രീ_മാമകം ഭവനമേവ ഇത്രാദികര പ്രമാണങ്ങളാകന. [മഹികാശി]”

ദോഷക്രാന്തി ദിവജ്ഞ, മാ മലർമകക്കംക്രാന്തിന്റെ മന്ത്രക്രിം, നാക്കരാന്തി വച്ചസ്ത്രിക്കും, സ്വപ്നിജയസ്തുച്ചൈര നാട്ടി, സ്വരൻ ധീക്ഷക്കേടുക്കുന്ന ചന്ദ്രനാശനമും കാംതിയിൽ വീണീയക്കപ്പോൾ വൈക്കറാ; നവനന്ത്രഭരാ, നിതരൈന പ്രസിദ്ധമാണിപ്പ് ഞാൻ. १२

ദോഷക്രാന്തി=ബുദ്ധമാവു് മലർ.....നന്തി=ഭദ്രാ വിശ്വി. നാക്കരാന്തി=ദേവേന്ദ്രൻ. സ്വ.....അം=തന്റെ വിജയധ്യാജപറം. ബുദ്ധമാവിന്റെ മുഖത്തു സരസപ തിശ്ശം. വിശ്വിവിന്റെ വക്ഷസ്ത്രിൽ ലക്ഷ്മീഇം, ഇപ്പ നീരു മേഖലാരെ അമല്യാഗമനപ്പിലമാണ കൂറ്റുകളിം ഉണ്ടാക്കും; ആരു വക്ക് വസ്ത്രക്കളാണ് വിജയധ്യാജപജ്ഞായി നിന്തിണംചെച്ചുപുട്ടിരിയ്ക്കുന്നതു് ധീക്ഷക്കോട്ടുംബി തേംശ്രദ്ധത്താട, എവ.....റാണ്=ഖാതൃരാജി തെ മുന്നും

തുണ്ണിൽ വീണു് ഇളംപാറയെപ്പാലെ വെള്ള
ചോയ്യോ. കാമനേന റിഃലാകവിജയിഷ്ഠകിൽക്കീത്തതു
പരമരിവനാണു് ഒട്ടകം അക്കമ മറന്നു് അവിട്ടനേന
നേരേ ആരുധമെടുത്തുംകൊണ്ടു മതിമറന്ന ചെന്നതിനേന
യാണു് : ഡീകേടോടു് എന വിശ്രേഷണം സുചിസ്തിയും
നീതു് “ശങ്കരസംമിത്യിൽ,—

“വിശ്രാംഗിതേര സമുദ്ധവനാ—ഗവിത്തൈജസ്സേന വിത്രുതി;
വിശ്രാം ചാപ്പുനാജനാതി—ചുവർവാസനയാ ചുനി
ശിവപൂജാമസൈ കര്ത്തു—കാൾമാളു ജഗാമ സഃ
തത ലിഘ്നം പതിശ്ചാല്പ—സപനാളു വിത്തജോ മഹാൻ,
ശ്രദ്ധയാദായു ദേവശം—പ്രാത്മയാമാസ ശ്രൂലിനി;
സ തം മദനരാജാവ്യ—മദിക്ഷിവ്യ ചകാര യ
ഗ്രൂക്കമധ്യം ചകാരാസ്യ—ചക്കിനാം ഉഞ്ഞതം രമം”
ഇത്രാഭികൊണ്ടു്, ഭഗാ നു് കാമന സാമ്രാജ്യം നല്കിയ
കമ പറയുന്നാടു്

ഈ രേതും ജുട മുക്കിടന ഒന്നാഡിവെത്തുലാക്കു തിരുവാടം പരം,
ഗ്രീരേതേസ്സുവനശ്ശരിഷ്ടി വിശ്വിൽ ദക്ഷിണാട്ടുക്കുന്നാം.
പേരേ, പട്ടികളാക്കുന്നതു ജനനിന കുടംഡയേരക്കുള്ളം;
വാരേപ്പോരവനെന്നപുരഃ വിത്തരന ചുവിനുംചുവിപ്പ നൊന്ന്.   അ

തെത്തേലാകൃതീത്മം—മുന്നലോകത്തിനം തീര്ത്ത
മായിട്ടിളി തു്.   ഗ്രീരേതേസ്സു്—തേജസ്സാടക്കുടിയ ചര
മധ്യാതു.   ഇഷ്ടി—യാഗം.   ദക്ഷിണ്യം—ചക്കിനാഭാവം.   ജഗ
തീ.....ഈം—ശത്രുക്കിം അഭീഷ്ടപ്രദക്ഷാരം ആക്കന്ന.   വാരേ
പ്ലോരവൻ—മഹാനായ അഴ്വരും. (വാരു്—വെള്ളി.   ഏല്ലു
ക—യരികക.   അതായതു ഗ്രൂപ്പായരൻ — ആ ഗ്രൂപ്പായരൻ,
എന്നം അത്മമുണ്ടു്).

“കേരകീടനവസ്തു—മക്കിലാലാദിപ്പഷിതം”

ഇത്രാണി അന്തു ചിങ്ങാടിരിയുണ്ട്, ഈ ജടാജലം എന്നും വിശിഷ്ടതീർത്ഥമായി. എന്ന ശ്രൂതിയേണി.

“ആകാശംപത്രാമി—ശിവേ ശിവഗിരസ്ത

സാ തസ്മീന് പതിതാ പുഞ്ചാ—പുഞ്ചേ അദ്ദു മുൻലംകി
ഡിവാളുപതിതം തോചം—പവിത്രമിതി? പസ്തുരും”

(ബാലകാണ്ഡം)

ഇത്രാണി രാമായണവചനം കാണുക. പരമഗിവന്റെ
ചരമധാരുവാണ് സുവർണ്ണം. എല്ലാ യാഗങ്ങളിലും ഭക്ഷി
ണ സുവർണ്ണമായിരിക്കണമെന്ന വേദം ഹിയിച്ചിരിയുണ്ട്.
‘അനുസ്ഥാംസനിക’ തിരി—

“കസ്ത്രവാദന്തസ്ത്ര രേതസ്തു—ദ്രോന മേമഗിരിഃ തിരഃ
സുരാസുരമുഖാവദേശിനു കസ്ത്രരേതഃ പുരാദ്ധമിതം.”

എന്ന പറഞ്ഞിരിയുണ്ടുന്നതും ഇവിടെ സൃഷ്ടവുമാത്രേ. ഒരു
വാൾ കിഴാതവേഷം പൂജയ്ക്കും, വേദങ്ങളെല്ലാം ചൊ
ക്കളായി, അവിടുതെ പീജു തുടിക്കിയുണ്ട്. ആ ചട്ടികൾ
അബ്ദം, ലോകത്തിനു കാമയേറുക്കളായതും അന്തുലുവസ്തു
കൾ തുടി, അതെതാരാളം ഒന്നും സന്പര്ക്കരാൽ പരമപൂവന
അഭ്യാശിത്തീസ്വേം. അപുകാരമുള്ള മഹാത്മാവാണ്
എന്നും ഇംഗ്രേസ് എന്ന ഭാവം.

ഒവക്കാൻ തന്ത്രാധികാരി കുംഭാദി ദിവ്യാദി
കാക്ഷിക്കുമ്പരംഗമന്നു, ദിവ്യാദിവയയും സുജീച്ചാദാവിജ്ഞപ്പാണ്;
ഒവക്കം പ്രശ്നിശാഖാനിനിന്നുത്താവിഘ്ക്കത്തിൽ കുംഭാദിക്കണ—
ക്രൈക്കന്നാ, നവാനന്നാപരം, വിതരണന ഏപ്രിന്നേരും ദാണം.   ③

ഒവക്കണ്ണം.....മം=ദിവസരഹിതമായ തന്നെ
മേതരം ഇരിപ്പിടം. ലഘും=ചിത്രക്കും ഭക്താദ്യർ=

കേതന്മാരിൽവെച്ച് ഉത്തമഹാർ. കാകത്രേഖണ്ണൻ=കക്കംസദാതതികളുടെ ശാധിപൻ; ശ്രീരാമചന്ദ്രൻ. നിവയ=സൃഷ്ടി. ഈ കമ ഉത്തരാഖണ്ഡത്തിൽ കാണാം. വേക്ക.....ണാ=ഒംസാര്ദ്ദേശമേന്നുവിജ്ഞന സർജീവികറം. അതു=മന്ത്രപറഞ്ഞത്തോടു തുല്യിച്ചിടം. അവിച്ചത=കാശിയിച്ചുജ്ഞ ഒരു പുണ്യസ്ഥലം. മുണ്ടിന് .....ഓന്നാൻ=നിശ്ചലുകാസമായും നിസ്സാമായും നല്ല കന മഹാൻ. “അതു ഹി ജനോഃ പ്രാണശ്ചത്തുമാണെണ്ണു അദ്ദോരകം ബ്രഹ്മ വ്യാവഹ്രണ ചേന്ന സാവത്രീ ഭ്രതപാ മോക്ഷി ഭവതി”--- എന്നുജ്ഞ ശ്രതിധാരാംു ഇവിഷയത്തിൽ പ്രമാണം. ശ്രീരാമൻ കേതന്മാരെപ്പോലും വണ്ണിച്ചു; പരമഗിവൻ സർവജീവികളും കണ്ണിയുണ്ടുന്ന എന്ന സാരം.

ശ്രീപേഖനിങ്കൽ നിബന്ധനയാം നാശ്യരൈ സ്വർജ്ജനമാണ് പൊക്കിയും, വാൺപോരും ചിറകട്ടിയും, ദുഷ്മാൻ എവ്വിംഗ്കുതി; ക്ഷിംക്കുടം തന്ത്രപോരും ജലദുരു, യാജകരിലേ നീഞ്ഞുജ്ഞിയതജ്ഞാനാവി- എന്നും, പവകരാനന്നപുരാ, നിത്രനെ ആപ്തിനാശകാരിപ്പ് എന്നും. ന

മന്ത്രം=പണ്ടി; വരാധാവതാരത്തിലെന്ന താൽ പാത്രം. ഏതിക്കൽ എന്ന പദം, ചിറ കെട്ടിയും എന്നാളിലും അന്നപയിജ്ഞാനം. നിമഗ്ന=മുദ്രിച്ചതു വസ്യ=ഭ്രമി. സമുക്ത=വേശാവിധി; ലോകരക്ഷ വരമാരും ചിറ പട്ടത്തതു ശ്രീരാമാവതാരത്തിൽ. മുഹൂരാൻ=ചരം എന്ന അസുരനെ മരിച്ചു ആരം; മഹാവിജ്ഞ. തെ പ്ലിചൊപ്ലാൻ=കരേ പ്രസിലനാഡി പേരുക=വഹിയുണ്ടുക. യാജക=ഭാവതാരാളിടു ജട മുടി. ജാന്മവി=ജഹം മഹാശിഘ്രിടു പുതി; ഗ്രൂ. അന്നസീതുശമന്തി ആവമി ശ്രദ്ധാചക്രടി, സമദ്രൂ തീരെ നിഖജലമാണി; പിന്നെ ദ്രോജലത്താലാണു പരിപൂർണ്ണമായതു്. ശ്രീമഹാഭാരതം

ആരണ്യപദ്ധതിൽ, അതിന്റെ സ്വത്തുപാഠ വിവരിയ്ക്കു ചെടുത്തിട്ടുണ്ട്. ആമുഖം ദേവമാരോധ പറയുന്ന ഭാഗം ഗോക്കരക. ശിവപാരമ്പര്യം ഘലിതാത്മം. പ്രേജറ്റാർ എൻ=പ്രസിലബന്നായ അങ്കേറം.

ഉന്നാക്കണ്ട കൈചുക്കവാൻ രിമിലമാം വാനോ, നാതകകിളിവാം—
നാൾപാററതു താൺകിലും ഒന്നത്തേയും ‘ചാടിച്ചിട്ടുനോംതാം’;
വാൻപണ്ണിക്കിയാശാചേഡിയ്ക്കും സിരുക്കും പൊരക്കുംതോതി പ്രും;
സഹായകം വാനന്നും പാം നിന്താന ചുപ്പിനമേഖലിയും താം. ⑨

(c) ഉമ്പർ=ദേവമാർ; (ഉമ്പർകോനടക കൊ
വന്നാനയുടെ കംബും കുനക്കംബും—എന്ന വെഞ്ചനി
നസ്യരിസ്ത്രാച്ച്) ശിമിലം=അാസ്മിം; നഘ്പരമെന്ന സാ
രം. വാൻ=സപ്രീം; അതിന്റെ നഘ്പരതപം ശ്രൂതിസി
ലം. ‘തദ്ദേശമുഖ്യമായ കമ്മ്വിതോ ലോകഃ ക്ഷീയതേ, ഏ
വമേവാമ്മതു പ്രശ്നവീതാ ലോകഃ’—എന്ന ശ്രൂതി. ഒന്ന
തെളിനാടുമാം. ‘ചാടിയ്ക്കു’=ബുദ്ധിയ്ക്കിയ്ക്കു; (ഒന്ന
ലി). വൻപു്=വല്ലപ്പും; ഉഞ്ഞക്കംഡിക്കും മെന്ന സാരം. അ
ക്കമിഷ്ടു്=അവിടെയും ഇവിടെയും; പരലോകത്തിലും, ഇ
മഹലോകത്തിലും എന്നാണോവം. ഇരുലാ=സമ്പാദിയ്ക്കാം.
സ്ഥാപം=നിത്രം; വൻവിന്നേരയോ, ‘ഇരുലാ’മെന്നാജ്ഞി
തിന്റെനേരം വിശ്രേഷണമാകാം ഇതു്. ഭഗവന്നാമസ
കീത്തിനാൽത്താൽ ശ്രൂതികവും പാരശ്രാമവുമായ ശ്രൂതിസ്ത്രൂ
നേരാദിനാജ്ഞിതിലയ്ക്കു് പ്രമാണങ്ങളുണ്ടു്

“അമ്മ മഹേനാ ആമചവാരിനാ ഉംചും, കിംജ
ശേപ്രാംഭത്തപം ആംഹി’ ഇതി. സ ഫോവാച യാജത
വല്ക്കും. ശതക്രീഡിക്കണ്ണതി എത്തനിമവാമ്മതസ്യ
നാമദേഹയാനി ഭവന്തി; എത്തനിമവാ അമൃതോ ഭവതി”

“ക്രമം കവിം കല്പകം കാമത്തുപാ
ജ്ഞാജ്ഞവാംസോ മുത്തപം ഭജന്തേ”

“അപ്പുക്കിൾ നാമ ഗിരേരിതം രൂണാം
സത്തി പുശ്രൂദിലഭാഗ്ര ഹതി തൽ” എന്നിങ്ങ
നെയുള്ള ശ്രദ്ധിക്കിഴിം മറ്റൊ കാണുക. നന്ന കുഴച്ചപ്പെട്ട
തതി കുഴുസുവം നല്കുന്ന ദേവമാർ; അപ്പും ഫോറി
പുഡ്യൂഡേ നിത്യസുവം നല്കുന്ന പരമയിവൻ; എന്ന
താൽപര്യം. സമ്പത്തുള്ളി+ശാഖ എന്ന പദ്ധതിയിൽ.
യഥാത്മസന്ദേശാർ എന്ന സാരം.

ദേവമാർ പുത പേരു ചൂടു, ഒരു തന്ന മഞ്ഞാർത്ഥവാജാങ്കി കു
നെറാം മുലക്കടവിളിപ്പും ലഘുര നിജനാശന ത്രഹി ദീര്ഘകിൻ,
ആ വാർദ്ധാദശയം ചരിയുള്ള വാതതാന്താം തിരിക്കാശാം പട്ടിയാ;—
യാ വസ്ത്രാനുശൈതനക്കുരാ, നിത്യരൈ ചേപ്പിനാക്കാരിപ്പ് താൻ. വ

പുജ=വള്ളര. പേര്=പുശിഥി. മന്ത്രാത്മ
ഹാദ്ദൈരി=“മാറ്റു” അഭിഥായും “ശാത്മവാദ” അഭിഥായും ഉള്ള
ഭാഗങ്ങൾ; (വേദത്തിന്റെ). വൈ...ല=ഭാഗ്യത്താൽ.
ചയം=സമുദ്ധം. എവൻവാതില്ക്കൽ=എവൻറ വാ
തില്ക്കൽ; (ശബ്ദിത്തംപുജയിപ്പംമാസം). വൈദം പട്ടി
യായ കമ പുർണ്ണതം. ദേവാതാരാപേക്ഷിയാ തിവാ
മാധാത്മ്യം സ്ഥാപിം.

ഗ്രീസംനൈറിക്കലേക്കാൻ തിജനതിപ്പു ആഃസനംചോംബുള്ള,—
ഞാ സംക്ഷാൻ മുള്ള രാക്കാനേതരാംബത്തെന്തെന്ത് ഏവാൾക്കുപോയു്;
ഹാ! സംബൂദ്ധിജിവംഡിന്നു കൈഞ്ഞാനംരാംബിനൈന്നുനും—
വൈസംശ്രദ്ധുക്കന്നും, നിത്യരൈ ചേപ്പിനാക്കാരിപ്പ് താൻ. സ്

ഗ്രീസനൈറിക്കലോകാൻ=ഗ്രേത്യുമായ സാന്താനി
കമെന്ന ലോകത്തെ നല്കുകിയിവൻ. ഉത്തരരാമാധാന
തതിലേ —

“അമ വിപ്പുംഹാതേജാം—പിതാമഹാവാച തം
എഷാം ലോകം ജനന്മലാനാം—ഭാതുമഹാസി സ്വല്പതി!

ಹಂದೆ ಹಿ ಸರೆಯ ಸ್ನೇಹಾಂಶಾ—ಅಂತರಾತಾಸ್ವಪಸ್ತಿಗಳಿ; ತತ್ತ್ವತ್ಪಾ ವಿಷಣುವಚನ—ಬ್ರಹ್ಮಾ ಲೋಕತ್ವಜಿ ಪ್ರತಿ ಲೋಕಾಂಸಾತಾಗಿಕಾಂತಾಮ—ಯಾಸ್ಯಾತೀಫೆ ಸಮಾಗತಾಃ” ಹತ್ಯಾತಿಭಾಗತಿಯ ಹುಕ್ಕಮೆ ಸುಖ್ಯಕತಾಣಂ. ಗ್ರಿಜ... ತ್ರಂ=ಶಂಲೋಕತಿಲ್ಯಾತ್ತಿತ ವಿಷ್ಪಾತ್ತಿಕಾಣಿತ ವೆಚ್ಚು ವಿ ರಂ. ಅತ ಸಾಕಣಾತ್... ನಂ=ಇವೆಪ್ರಯಪರಾಯ ಶ್ರೀರಾಮವ ಪ್ರಂ. ನರತಹಾತ್=ಇಂಷ್ಯಾಂತಾಯತ್ತಾಕಾಣಿ ಪತಿಗಾ ಯಿರಂ ಸಂವಸರಂ ಕಣಿಗರತಷ್ಟ್ಪಾರ, ಶ್ರೀರಾಮಂ ಕಾಲ್ಯಾಯೀ ನಾಯಿತ್ಸ್ವಾಯಾತ್ಪಿ. ಮಾ...ಗಾತ್=ಪಾವತ್ಪಾತ್ ಈ ಬ್ರಂ ಮಣವಢವಿಗಾವೆಣಿ, (ಉಡೆತಿಕಾವಿಳಕತಿ). ಮಾಕ್ಸಣೆಯ ಯವರಿತ್ರಂ ಸುಪ್ರಸಿಖಲಾಣಲ್ಲೂ. ಪೋರಣಿಯ,

“ಏಂ ವಾಮಪಾಡೆನ ಇಂಧಾನ ಕಾಲಂ”—ಎಂ ಶಾಂತಿಗ್ರಂಥಿ ಯಂ, “ಅಂಜಾತಿಂತ್ಯತ್ತ್ವೇ ಕಷಣಿತ್ ಶೀತಿ ಪ್ರಪಲ್ಯತೇ”—ಎಂಂಂತ್ಯಾದ್ಯತಾಂಪತ್ರಾಮಂತ್ರವು, ಉಣಿತಾಣಂ. ವೆವ... ಕಂ=ಗಿಣ್ಣಲ್ಲಂ. ಕಾಲಾತೀತಪಂ ಪರಮಶಿವನ ಮಾತ್ರ ಮಾಣಣಂ ತಾತಪರ್ಯಂ.

ಬಾಲ್ಯಂ ಪಾರ್ಣಿ ನ ಶಾಂತಾಂತಣಾಣಾಷ್ಟಾಂ ದ್ವಾರಾ ದಯಃ—
ಉಂಗ್ರೀಧಾ ಮಹಾತ್ಯಾಂ ನ ಕರವಣಾರೆಹಿ ಶಾಂತಿತಾಣ,
ಕಾಣಿತ್ಯಾದ್ಯತಾಂ ನಂತಿಕ ಮಾಪಾವಿಷ್ಯಾಸವಿಷಾಂತಾಣೀ—
ಶೀತ್ಪಾತಾಣಂ ದೊತಾರ್ಥಾಣ, ಗಿರಾವಣ ಪ್ರಾರ್ಥಿತಾಣಾಣಿಪ್ಪ ತಾಣ. ಮು

ಂತ... ಶಂ=ಕಷಿತ್ಪಾಲ್ಯಾಮಣಾಂ. ದಯಾ... ನಂ=ದಯಯಾ ಕಣಾ ಅಲಹಂಕಾರಕಾಣಿ ಶೋಭನಮಾಯ ಶರೀರತೆತಾಣ ಶ್ರುತಿಯವಾನ್. ಕಳ್ಳಿ... ಶಿಲ್ಪತೆತಾಣ್=ಕಳ್ಳಿಪ್ಪಣಿ, ಮಹಾ ವಿಷ್ಣು, ಶ್ರೀರೇಣಿ, ಅಂತಂ, ವಿಂತಾಮಣಿತಾಣ ಎಂಣಿತ ಕಿಳಿದ ಪಣಿತರಣತಾಣಕ್ರಿ. ಇಂ ಕಡ ಹಾಲ್ಯಾಸ್ಯ ಮಾಹಾತ್ಮ್ಯತಿಯ ಸವಿಷ್ಯಂ ಕಾಣಾಂ.

നേരു ദേവക വെങ്കവത്രനി? ലവരംവൈദാക്ഷരം; സംഗമം
നേരു ചൊല്ലുവതിപ്പിയോ? പരതയാ വാഴ്ത്തിനിതശ്ശുട്ടരു;
നേരു സപ്രതിജ്ഞയും മോ? — പഞ്ചക്ഷലം നാ, ഏകജിൻ നേരു വിഡാ-
സംശ്ശീലനവാനും ആം വിശ്വാസ ചുറ്റിനുമുഖിച്ച ഞാൻ. മഹ

ന...എംവനും എത്ര വിശ്വാസിലാണു നേരു
അതിധിജ്ഞന്നതു്, എന്ന ചോദ്യം. ഉത്തരത്തിലേ അ
വർ=ദേവനും. അതു=പ്രേരണ. പരതയാ=ഉൽക്കുഞ്ചു
രായിട്ടു്. ‘പരതയാ’ എന്നളിത്തിനു്, അനുനാരായിട്ടു്
മുന്നത്തു്. ഗ്രഹിച്ചകൊണ്ടാണു് വിന്നതേ പ്രധിം,
‘നേരു സപ്രതിജ്ഞയോ?’ എന്ന പുരശ്ശേട്ടതു് അതിന
തുരമില്ലായ്യും ആണു്, നമ്മെലാക്കേ—വക്താവും
പ്രതിവക്താവും—പത്രവാണു് എന്ന തീർച്ചയുടെ
അക്കദാനയും നമ്മെ ഒക്കെ മോഹിയ്ക്കുവാൻ ആത്മ
സ്ഥാനമിരായ ഭഗവാൻ ആണു് എന്നെന്ന ഇംഗ്രേസ്
എന്നു് അതു്. നിവഞ്ഞര സവോഹാസ്യത്തു് അതു്
സിഖം.

ബാണം ബാണവിഭാഗപ്രിയാ—ഒന്ത്വന്തഃം തുപയ ചക്ര-
ഗംഭീരംവാണു് നാട്ടാന്നിമാഡപിമുംതസ്തിനുത്തായു്,
ഞാണന്ന, നാതവന്നാഡയു് ചക്രവാഹണപ്രി—വച്ചാപ്തി-
ശാഖാം, പാഠനരഹസ്യം ആം വിശ്വാസ ചുറ്റിനുമുഖിച്ച ഞാൻ. മഹ

ബാണവിഭാഗയി=ബാണാസുരഞ്ഞര ശത്രു; മഹാവി
ഷ്ണും, ത്രിപുരദമനത്തിൽ ബാണമായിച്ചുംതന്നുവെല്ലാ;
ബാണദേഹ അമരത്തും മഹാവിഷ്ണുവാണു്. എവ...വ
ണു=അതിരു (തേൻ) ചക്രാഖരം, ചക്ര—വാക—ത്തിരുഞ്ഞ
രക്ഷയ്ക്കും ഭാവത്തിനും കാരണത്തേപനങ്ങോ, കത്തുതേപന
ങ്ങോ സുപ്രസിദ്ധങ്ങളാണു്”; സുംഭചക്രമല്ലുകൾ എന്ന
തു്. ഭഗവാന്നു തേൻചുമ്പുക്കാരം അവരായിരുന്നു. ചക്രവാ
കത്തിനു സുതുന്ന ബന്ധവും, ചക്രം അമിതവുമാണുന്ന

കവിസങ്കേതസിലം. നസുതൻ=പുശ്വരിയുടൊത്തവൻ
ഇഹ=ഈവിട; (ഒത്തേലാകൃതിൽ യ...നാ ടു്=ആ
തെ പ്രസിലം പ്രാഞ്ചം ആയ സാരമിയായിച്ചു
തെ. എവാൻറോ (വില്ലിംഗൻറോ) തൊണ്ട് (ശ്രദ്ധിശേഷൻ)
കെലരണ്ണാണിനെ (ഭേദിയേ) ഓ റീപിൽ=നബിം, (കും
യാവിശേഷണം) അനുനം (വഹിയുന്നു). മുഹമാവിന്റെ
ഉൽപ്പത്തി, വിഷ്ണുവിന്റെ നാശികമലത്തിലുണ്ടോ.
ശേഷനു ഭ്രാഹ്മകതപദ്ധതി. ശിഖ്മാ സുപ്രശ്നം.

ഈംഗം ഉംഗ ഫർ=നുതു ഭജിയുള്ള നോ, അതിൻ പരകെ—
അംഗം ദാഹപട്ടഭോം, ഓതിൻ നാമല, ദാതിൻക്കേണക്കി ദിവസ്ത്രം കുളം
ഭവാനം ദാന്തം തുമ്മുണ്ണനേടുന്നു വക്കാഞ്ഞുനോ വിജുൾ, —
ഈ ഗംഭീരം നാശഭോ, നിരാനന്ദ ക്ഷുണ്ണിംശാ ദിച്ച നോ. മഹ

ഈംഗമരൻ പുമാൻ=യജ്ഞത്വപുഞ്ചഷൻ. അതു
(ഈംഗ=ധവിന്നു്) ഭജിയുള്ള നോർ=ഈ ത്രാദിദേവനൂർ.
അതി.... ദി=ഈഗത്തെ പാതനതുരക്കാഞ്ഞു കഴിപ്പിയുള്ള.
നോവൻ; മുക്കാഡികൾ. അ..... ലം=അഭ്യപരശാല.
അ.... ദി=സുമ്മും വദ്രാം എന്നത്മാ.

“വസന്ത വസന്ത ജ്യോതിഷാ യജേത അഹോം
ഒ പ്രജാപതിഃ; തസ്യ ത്രംപക്ഷ ഏവ രജിഃ; മുളി
പ്രാണിഃ; തസ്യാഽത ഭൂഷണി മുളി ഇഞ്ചിം കവ്യനി; ഇതര
ഇതസ്യിനി” — എന്നതു ഗ്രൂതി ഇതി: ലജ്ജ പ്രമാണം.
ഗ്രൂതി=ഈംഗചെയ്യുന്ന ആർ; ദക്ഷൻ. ഇവരാക്കെ
ഞാരെ വക്കവയ്ക്കാത (ധിക്കരിച്ചിട്ടു്) വിശ്വേഷണ
(വൈദികപാദത്തിൽനിന്നു്) മേഘമാരായി. വേഗം എ
നായു ശ്രിയാവിശേഷണം. ദക്ഷയാഹംകാമ നോക്കുക:—
“ഉല്ലതാംഗ്രൂഹിഡാൻ സവ്വാൻ-ഭോകപാലപുരസ്സരാൻ
ബിഡിച്ച ബലിനോ വിരാ—വിരദ്രോഹസംഭവാഃ.

വിവ്യാധ കുപിതോ ബാഹ്യം_ലലാടേ വിഷ്ണുമഹ്യമ
ലലാടേ ഫ്ലിയിതോ വിഷ്ണുഃ_പുർണ്ണമോവഖാനിതഃ”

എന്നും മറ്റും വായുസംഹിത, ഉക്തിക്കാണ്ഡം ഇതലായവ തിലുണ്ട് ഗം...ന്ന്=ആര്യുഷ്ട്രന്.

நான் கீழொவான்றி ஆராது உகருக, நடந்திரு, அஜாத்தி ஸ்கலா
வெக்கோவாக்கிடுச, ஈயு, இக்கள், எனிச்சுப்பே வெறு வாண்டு
வடிவாக்கோழும் விழுட்டுக்கிடுவாலும் வாழ்வைக் கொக்காக்கா
வழிகோ, தொலைவுகள்பூர், விதிவைக் குப்பிலி முகவரியில் தொ. தஜ

നാ...ൻ=ചുരുവതം. നെടം=വൃദ്ധിശാമിമായ
കു....ചക=ചാല്പുരുഷകവള കുടണ്ണ പിടിശ്ശുകു. ഒ...
ണ്ണ=ചുരുക്കരമായതു (സുധ) ഭജിശ്ശുകു. അ...പു=
അലങ്കാരത്തൊക്കെ ശ്രീരംതെ അണിശ്ശുകു. സൗഖ്യം
എല്ലാ ശ്രീയകരക്കു, വേണു. ചൊ...ക്ഷേത്രം=പ്രസിദ്ധമാ
യ (കാളിക്കുട്ടേപന). വാഴോക്ക്=ഇരുബിക്കംക്ക് കൈകു
...വോ=തരരെപ്പേട്ടോ. റാംക്ക്=ശ്രദ്ധകാരം. പാലാഴിമിമ
നം കൂട ഇവിടെ അരംസെന്ദ്രയമാകുന്നു.

തന്നുടാട=തൊൻറ ഉച്ചക്കന വസ്തും (ഭിക്ക്
ഡിവൻ ദിഗംബരകാന്താല്ലൂ ഇന്ത്യപുരസ്സരഫ=
ഇന്ത്യൻ മതയുപേക്ക; ഇന്ത്യൻ മതക വിഷ്ണുവാവരയ്ക്ക്
ഒരു പേരാണ് ഭിക്ഷാലഹാർ. ഭിദ്വന്നാമർ=ഈ
ക്കൈളിടര നാമഹാർ. പുരാ=പണ്ട്ച്; കല്പത്രിനെ,
ആരംഭത്രിയ. ‘ആരംഭാസനിക’പവ്ത്രിയ,

“മിഗ്-۲۱ സാം കീത്തുന്നേ കോഫി-ഗ്രാ-ലോകേ കൗദ്യാർ ലുപരേതസഃ” ഇതുാണി കുണ്ടലുടുന്നതു്, ശിവൻറെ ദി ഗംബരതപ്രതിലേയ്ക്കു പ്രമാണമാറ്റു. കഷ്ണു=വിശ ഷ്ടു്. റി...റി=മുന്നലോകത്തിന്റെയും മാതാവു് ശിവ=ചാവ്തി; അന്നപൂജ്യൻഡപാലി. യദു...ജു=യാത്രാരാ ഭിട ഭിക്ഷാന്തത്തിന്റെ ശേഷം. താദു...ധനം=ശാപ്രകാരമുള്ള വൻ.

ଶୁଣ୍ଡିଂଦୋରାଳ ନକଟକୁଳରେ ଶୁଣ୍ଡିଂତୁମଙ୍ଗଳାଲୀରଙ୍ଗାନ୍ଧିଙ୍କାଳ
ପ୍ରଶ୍ନାଙ୍କ ଉପରଥରର ଏହାରିତାକାନ୍ତରେ ମୁଣ୍ଡ ଏବଂ ରୂପରକ୍ଷାକାଳୀ
ଏ ଶୁଣ୍ଡିଂପ୍ରକାଶ ରାଜିତ ହେଲାନିରଣ୍ୟରେ ଶୁଣ୍ଡାଖ୍ଯ ଅଛିଏହୁବୁ
ଚିକିତ୍ସାମୁଦ୍ରାରାଗରେ ପ୍ରମାଣିତ ହେଲାକିମାତ୍ର ଏହି ଶୁଣ୍ଡିଂକାଳୀ

‘ஸுஜ්ං=ඉංග්‍රීසු කේතුවෙනුවේ’ පොරත්=යහුග්‍රෑවය;
 (“මාදයේදුපාරකෙකාට, මර්දිභුතිලෙඟ ගවරපුරාත්
 ටෝකාතිරිපුවාත්” ඩුං මැඹුත්). මාත්‍රා=ප්‍රාතිඵ්‍ය
 මාය. තෝ...තෝ=අගුරුයයාපුහික්වෙනුවේ තෝවු;
 (චුතු). ඩුංප්=ඩුංරෙණ. තාම්ප ටෝකාතා කම පු
 තුත තෝතිය ග්‍රාහුමාණ්—බෞධෙයුතුත් ගැඹුවූත් සහ
 සපඩියාපුහිතාත් ග්‍රීජෙකවාසතිය ටෝන.
 අඩ්‍රිං ඉංජියා තෝ පොරපාහකුගොන්ද් මරගෙන කා
 ඩාමාත් සමඟ ටෝඩිභු. මුහුරත් අංඩිනයා කොන්,
 පොරපාහන කොඩි ඩුංකු යුතුකුයු, මුහුරත් යිජෙඩි ඩුංකු
 ටෝඩු. මුහුරතාක්ද්, අගු කොඩි කොන් තෝපුව් මුහු
 ඩාඩ්ඩීංපාහායි! අගු කොඩස් ඩුංඩිභුතියෙනින
 ජ්‍යෙෂ්ඨ රාජුරා ඉංජියා. අගු අරසුරා යැරෙන්ට ටෝර
 දුලං මුහුවාං බැලවාගායි, ගෘඩිතාගායි, ලොක්තෙන
 පීඩිඩ්ඩිභුකොඩ්ගාගා. අගු යාඩිකරුස් අංගො
 මාගාය අරවාග කොපුල්මෙන් තෝකරු ගිවෙනාද්

അല്ലത്തമിച്ചു. എന്നിട്ട് മരൻ ഒരു സിലബന്ററ വേഷം പൂണ്ട്, 'തുക്കാൽവിശയത്തുവിനാൽ' എന്ന ചക്രം വരച്ചു; ആ ചക്രം എടുത്തു ചൊണ്ടവാൻ കഴിയുമോ എന്ന ജല സ്വരങ്ങൊടു ചോദിച്ചു. അധാരം അതിനു തുനിന്തു; ഉടനേ സിലബിക്രടക്കുയും ചെയ്തു. പിന്നെ, പതിവായി ആ കിരം താമസ്യവും അരംഗിച്ചു ശിവനേ പ്രസാദിപ്പിച്ചു്, മരി ആ ചക്രം വാങ്ങി. ആ ചക്രംകാണം വിശ്വാസിക്കുന്ന ദൈവാഞ്ച അസുരനിറച്ചം ചെയ്തിരുന്നതു് അങ്ങനെന യിരിയും, ഒക്ഷയാഗാലുട്ടതിൽ വീരഭദ്രൻ ആ ചക്രം എടുത്തു് അളവിരുന്നംബെയ്ക്കു!! അജ്ഞാനം, ഭൂതന്റെ ക പാലമാലയാൽ ആ ചക്രം കബുളിത്തുംഡി വീണ്ടും താ മരപ്പുവാരാധിച്ചു ശിവനേ പ്രസാദിപ്പിയ്ക്കുവാൻ തുടങ്ങി യാൽ, മുട്ടപിപ്പും കിലോ എന്ന പേടിച്ചു് വിശ്വ- ദൈവാഞ്ച തന്റെ കയ കുറഞ്ഞ ചുഴിനും പരമാരിവരു തുക്കാ ചൂവെച്ചു് പ്രസാദിപ്പിച്ചു ചക്രം മെടിച്ചു. ഇതിലേയും പ്രമാണമായി,

“ചക്രം ജലസരവധാര ശിവന പൂർവ്വം
യന്നിമ്മിതം സവിത്രകോടിസമാനകാണി”

ഇതുാലി ഒക്ഷകാണ്യാഗം നോക്കിക്കൊള്ളുക. അതിൽ തന്നെന, വിഷം പരയുന്നതുവിരു്:—

“വീരഭദ്ര! മഹാഭാഗ! സ്ഥാനേ തവ പരാത്മം;
വജ്രാഭാറി മഹാഭീമം ശിരികോടിപ്പ്രഭേനം,
ചുർഖലംശമപിമ തുക്രം യത്പരാലിരുമ്പിതം മഹാത;
തസ്മാദഭു ശിവദ്രൂഹ-കാരിണം ജഹി ചുർഖിം
കാലാത്രരേ മദ്ധേശാസ്യ കൃതപാച ബഹുധാ, തപഃ
അംഗം പ്രാപ്സ്യാമി മദ്ധക്രം തപദർശനം പരഞ്ഞ
[പ്രൗഢം.]

ತന്നಾಯವಿಗೆನೇಡು, ಎನ್ನಾರೆಂಬ್ಬುಹ್ತತನ್ನಾರೀವಾತ, ಮರಣಾನಿಗೆ-
ಬೀಂಬಂ ಕಡಯೆ, ರಮ್ಮಾ... ಶರೀರಂ, ಇವಗಂಂ ತೆರಾಶ್ಚಿಯೆ,
ತನ್ನಾಮಾಗ್ರಂ, ನಾ ಮರಿತರಾಕ್ಷ-ಯಿತ್ತುಹ್ತತಾರ ವಾತ್ತಿ ಸಾರ್ಥ
ಧೂಂಾಹಂಧಾರಾವಾಸ್ತಿಪ್ಪಂ, ನಿರ್ದಾರಾ ದ್ವಾರಿಗಂಂಧೀಷ್ಟ ಶಾಸ್ತಿ.   ಮ್ಯಾ

ಸಕಲಹ್ರತಿಕಳ್ಳಿಷ್ಟಂ ಗ್ರೀಪರಂಷೆಪರಾನಾತನಾನಾ,
ಕೆರಿಕ್ಕಂ, ಹ್ರಡವಿಲವೆಬ್ಬುಂ ವಾತ್ತಿನಾ ಏಂ ನ್ನು ಹೃಣ ಪತ್ರ್ಯಂಕೊ
ಣ್ಣ ಪರಾಷ್ಯಾಃ— ಅಂತ್ಯು=ವಿಷ್ಟು ಸಂಸೋಧಾಗಿಸಧಾಯ
ಅಪಮಾಯ ಅಂತ್ಯುಂ. (..ಇಯಾ ಲೀಲವೆಯವ ಗ್ರೀಪ್ತಂ ಕಾಂಹ,
ಸೋಮಂ ಶಬ್ದಂ ವಿಷ್ಟು ಸಂಸಾರಿಂ ಭಯಾನಂತರಾನ್ನು ಅಂತ್ಯಾ
ಯ ನಮೋ ಅಂತ್ಯು”—ಹತ್ಯಾತಿ ಶರಣೋಪಗಿಷ್ಟುಂಂ ಅಲ್ಲ
ಮಾಣಂ). ಡಿಂಂಬಂ=ಪಲವಿಯತಿಷ್ಟಿ ಯೋಽಫೋಂ ಶ್ರುತಿ
ಯತ್ತಂ. ರಮ್ಮಾಷ್ಟಂ=ಹಕ್ಕಂ; (ಸೋಮಸ್ಯಾತಮಹಂ). ತೆರಾಶ್ಚಿ=
ಸ್ಯಂತಾಃ; (ಖ್ಯಾತಾಃ). ತ.... ಗ್ರಂ=ತತ್ತವಾಂತ ಪರಮೆ
ಪರಂ. ಕ್ಷಾತ್ರಂ=ವೆಂದಂ; (ಜಾತ್ರೆತ್ರುಹಿವಾವಂ-ಅತಂಂಾರ್ಥ
ಸಕಲ ವೆಂದಬ್ಬಂ ಇಂಂದಂಪೇತನಾ ಉತ್ತಿ ಅರಂ;
ಹ್ರಿಂಧು-ಗಿತ್ರುವಾನಾಂತರ್ಮಂ. ಉಪಂಷತ್ರಾಕಾಣಿಯ'ತತಿತ,
ಃಸಪ್ತರಾಜಾ ಫ್ರಾಹಂಂಯೀತ್ರೆ-ವಾಷ್ಪಾಗಿಷಣಿಕೆಣಾಂ
ಪತ್ರಾಗಿಕಾಂಹಂಾರ್ಥಾಣಿ-ಹಕ್ಕಂ ದೇವಾಂ ಮಹತರಾಂ”
ಹತ್ಯಾತಿ ಅಂತ್ಯಾವಿಶ್ವಿಂಷ್ಟಿಷ್ಟಿತ್ತತಂತ್ತಂ; ಇವಿಟ ಅಮಾಣ್ಯಾಂತ್ಯಂ
ಓಂಜಿಪ್ರಿಷ್ಟಿಷ್ಟಿಕಾಂತ್ತಂತ್ತಂ. ಶಿವಂತಾರಮ್ಮತತಿತ ತಾತಪರ್ಯಂ.

ವಿಷ್ಟಂ, ನಾನು, ಇವಿಷ್ಟುವಿಷ್ಟಿಳಂದಿ-ಫಾಂತತಾಂತ್ಯಾಂ, ಸಾಂಪ್ರ
ಅಂತ್ಯಂ. ಸಪ್ತಮದಿಷ್ಟಿತ್ತಂತ್ತಂ ವಾತ್ತಿ ಪರಂ
ಫಾಂತತಾಂತ್ಯಾಂತಯಾಂ ಚಾ, ಸಾತ್ತವಾಂ ಉತ್ತಂತ್ತಂಕಾಂ ಶಾಂತ್ಯಾಂತಮ-
ಅಂತ್ಯಂ ಪ, ಸಂಪರಾಂತ್ಯಂ, ನಿರ್ದಾರಾ ದ್ವಾರಿಗಂಂಧೀಷ್ಟ ಶಾಸ್ತಿ.   ಮ್ಯಾ

ವಿಷ್ಟಂ=ಜಾಪೆಂತಾಷ್ಟಂ; (ಘೇಂಂ). ನಾವ್ಯಂ=ಪತಿ
ಯತ್ತಂ; ಹತಿಂಧಾಸಪ್ತರಾಣಾಂತಿಕರ, (ಪಂತಾಷ್ಟಂತಾಂ).
ಅಂತ್ಯಂ=ಅವಣಾಣ್ಯಾಂತ್ಯಂ; ಶಾಂತಂ. ಅಂತಿ... ತಿ=ತಾತ್ಯಾಂತ್ಯಂ

വിത്രമിച്ചുകൊണ്ടിരിയ്ക്കുന്നതായ തുപ്പാദം; (വിത്രമിന്നിയുടെ അധികാരംകുറക്കുന്നതാണ്). പന്തീശപറൻ=ആ ദിശയും. വൈം=ഒരു ഭാവവേണ്ടം. അതുകൂടി=ഭാവത്തോടു പാഠത്തെ ആത്രമിച്ചുകൊണ്ടിരിയ്ക്കുന്ന വാക്കുകൾ. എ... വൈം=ഒരു ബഹുഭാഗ്യം(വ്യാകരണം)സംഖ്യയും; അതുകൂടി മഹാ ഭാഷ്യം. പതഞ്ജലി ആഡിശയുംശ്രദ്ധതനാണ്ടോ.

ശാന്തിവാദന്തർ ഒരൽസൗഖ്യം ഉജ്ജാസവദപരാപ്രഥമം, തേനായാങ്കട കാം അള്ളഞ്ചലാധിസ്തനിന്നാണെന്നി ഭാഷ്യം; നാനാഭക്ഷം കുതുംബം, നിസ്ത്രയചനവാന്തന്നവാദമുഖാകൃതാ— താനാ, സാധ്യവന്നൻ അം, നിരാഹരം പ്രവീണദാരിശ്വരം തന്നേ. എ

ശാന്തിവാദന്തർ=സദൈതനുജക്കമുണ്ട്. ഇ...ൻ=ഒരു ഫലാക്രൂഹംജും. തു...ദപ്ത=ഒരു വ്യൂമായ റണ്ടു കാമകകൾ. തേനായ്=മധുരതാമായ്; (അഭ്യന്തരം ചാരം). കായ്ത്തള്ള=വിലന്ത്; (അനന്തന്തനെ). ഭാ...വം=വളാ കരണാഭാഷ്യരാകന മഹാസമുദ്രം. നാനാ...യം=ചലവി ധന്തിലുജ്ജ പുണ്ണ്യദിഷ്ടഭേദം പാവപദിഷ്ടഭേദം നിശ്ചയ യം; (ശുന്നതു പുണ്ണം, ശുന്നതു ചാഡം എന്ന വിധി). ഏവ...ബം=ബന്ധക കത്തിരകളുടെ ഗർജ്ജനമാണം എവ തീരിയ്ക്കുന്നതും; (വേദവിധികമെന്ന താൽച്ചരും). “അക്കാശാന്തിവകാശാന്തിക്രിക്കറ്റ് വക്രചാ ശാന്തിഭാസ്ത്രം മഹാ വേദാശ്വ ജ്ഞാനിഷ്ട സ്നാനാമവം ദിശാ” എന്നും ഉപദേശകാശ്വരത്തിലും,

“അതുഭൂലഗമണികാശ്വരം കവചിതോ മാരാദംഗഭാല, [തുനോ— വേദാശ്വം പരിവർത്തന്നു ലഹുന്നതിഃ”]

എന്നിങ്ങനെ അത് “ത്രസംധിതജ്ഞിലും അസ്താവിച്ചിഃ ശാഖാം ശിവോത്കർഷത്തെ ഭോദ്ധനത്തോ മലിപ്പിഃ രിയ്യാശാം ഇതു പദ്ധതിലും.

വേയദ്ദുകിന്നുവരുന്നു. തപമിയന്നംക്കി, രണ്ടാമതാ-
രാധക്കുട്ടിക്കണവൻ ഭരിച്ചതിനെ, ചന്തം പിറന്നം ഭാഗം,
ങ്ങായക്കാംകനലാക്കട്ടെതിച്ചുലകാ മുന്നം വലാൽ ചാവുലംയോ,
ബോധക്കാംവരുന്നു, നിശ്ചീന പ്രതിനിംബന്ധം താൻ. ഒന്ന്

വേയസ്സു=ബുദ്ധമാവു് തപ=തപസ്സു്. രാഹ...എ=
മഹാവിഷ്ണു. ക്രൂയ...അ=ആരക്കട കോപത്രാടക്കു
ടിയ നേത്രാശിയിൽ. അ=ബുദ്ധമാവുണ്ടാക്കിയതും, മഹാ
വിഷ്ണു രക്ഷിച്ചതും അയ. വലാൽ=ഹംാൽ. ചാവുൽ=
സ്സും. ബോ...നൈ=ചിൽസാരഭ്രതൻ. ഇവിടെ, ബു
ദ്ധമാവും വിഷ്ണുവാക്രൂഹി, അതു ബുദ്ധിമുട്ടി സ്മഞ്ചിച്ച
ക്ഷിച്ചതു് പെട്ടുനു നാലിപ്പിയുള്ളനു നിർദ്ദേശത്തപ്രമാണ്ടി,
മുന്നു നവീനനാർ ശക്തിച്ചുജ്ഞാം; അതു ശരിയല്ല.

നിബാനജ്ഞനസ്യാദിഷ്ണജോ_തഗ്രം ഹിംസാം പ്രയജ്ഞതി,
, കിഞ്ചിത്പൊ നെന്തംല്ല സ്ഥാം—ല്ല സെന്നവാത്രപ്രഥയാജി
ക്കാ”

ഒന്ന് സ്വായത്രപ്രകാരം, അതു പരമകാരണികതപ്രം തന്നെ
ഉക്കന്നു.

ഒം, ശ്രീമയു—മഹാരാം, ക്ഷരതരം—ശബ്ദാർഹമു,—ജീവംത് മക-
തുംം, പെണ്ണു, ഘുഖ്യൻ—ജയം, നജയ, എമന്നിമുട്ടി ഭേദണ്യലം
ഒം രണ്ടുനിലപ്പെട്ടു കണ്ണാവാതവൻമുഴുള്ള പദ്മാതിയു—
ാക്രാന്തരാം മക്കനാൾപ്പരാ, നിതരൈനെ പ്രതിനിംബന്ധം താൻ. ഒ.എ

ഭീമ=ഭയകരം. ശ്രീമയു=സൂര്യരം. അക്ഷരം=നാഡി
ാത്മതു്; അന്തിയ്യാമി. കഷ...റം=ദ്രുറവും നശ്യരം;
ഉതികരീറം. ശമ്പും...മം=ശമ്പും—അത്മം_ജീവൻ—
തമാവ് (ഇംഗ്ലീഷ്) എന്നിവയുടെ സമുദ്ധം. ജയം=
ചേതനം. നജയം=ചേതനം; (നശമ്പുസമാസം).
മം=ദ്രുറവും. എ)വൻ...ഇള്ള=ആരക്കട ഓക്കുത്തിനേ.
പ്രാതി=ശാരോ നോർപ്പാതികരി, ഇടവും വലവുക്കുന്ന
ം. മ...കൻ=വേദമന്ത്രസ്പത്രപൻ.

ஞமாதெ=புமா; (பேர்தெய்வூலா ஹா வக ன டோடி, வாக்கரி பொலு, சிலபேராரி பரசை மன்ற லாயிலீஸ் வரா. ஹாடுபைச்சைரக்கு, புளிலுபறு யங்குடி சேற்று, அவனே ஸுபுமிழுமாக்கக்கூடியானபே வேள்ளத்து). வாடு=வர்த்தா. டு...ரா=நூறா லோகத்தே ரேர்யு சுமதல; (ஶிக்ஷாரக்ஷாலிகத்திற்குள் தேவே); யரியூக்=வாரியூக்; ஏகங்கேற்கூக் எடுந ஸாரா ம.....ஒ=ஒவ்வாக்கா தாமரைப்புவிள்ள விகாஸ்; (லவ: டாக்ஷிணத உழைலுதெராள் ஹவிடெ லக்ஷித்திர் யூநாது). ஸ...து=அகராதாது அநிஶே=ஸா: ஸ...மா=ஸத்துக்கூாவவக்டெ—ஸநகாலிகத்தெ—ஸா ஷக்கார. (“ஞானது மெற்ற வாவறுான் - ஶிஷ்யாஸ்து ஹீநாஸங்கூா”எடுநல்லோ). விள்...கள்=ஜநாகென கருவன். பறமாறிவதன்ர ஜநத்துருஸாமத்துப் பகல விலக்ஷனமாணா தாங்பறு).

ஞிய நட்கி களக்கிலாயைக்கள், ஜாரான் நிலிநாந்தி—
க்காயேலி துகிட், ஸுதைாத்து, மினிலைக்கைகிடு? காாாாா
ஆலைகிலிய; ஏங்காவாத்துாகந் நட்கள் ஏக்கால்புரை
ஸபியல்து, க்காகந்புரா, நிதங்கா சூபிளாமாநிடு ஸாா. 2. 3

கள...ஒ=வெளிவாறுமாயித்தீள். கள்=அநாயு; (விழு). அ...து=ஒய்யாது. நி...ந்=ஹாலி தித்தாலுந்.
ஶிவன் திமாவராங்காங்காந்தித்து ஒனை பாஞ்சிட்டின்
லோ. ஸுதன், மூஹாவுதனா. (“ஞோ மூஹானா விதயா
தி பூர்ம் யோவை வேட்டாஷு புமிளோதி தாஸை”
—எடுநத்து ஞதி ஹவிடெ ஸுத்தாபு). கேவலந்—யு
நதிக் கிருந் எடுநா அத்தம். ஹங்கென தந்த் ஸப
நாதாக்கை காரோக்காக்க கொட்டுத்; பின்ன, ஸபநா

കെത്തുന്ന കേവലനായ താൻ കൈവല്യം (മോക്ഷം) — ഭാരിപ്പുമെന്നും അതിൽ — തന്നെ കൊടുത്തതുടങ്ങിയിരിയ്ക്കുന്നു.

കൈത്തജ്ഞനും, യാ, സുഭ്രംഗം, നിരു, അഹന്താ, വാസ, കമലം, ആരോഹണം താരം ചിശാല പ്രിയന്തരിപ്രമാധി-ങ്ങങ്ങേനാനുനിതനാഡ്, ദാതയ്ക്കും തുലയന്നുചെന്നു, തുടക്കായും സഫ്റ്റ്രേജായും മിനും-എജ്യറസ്. വിശ്വനാഥചുരു, നി. തരകൻ ആപ്പറിസൈംഗ്റ്റാനിപ്പ ഞാൻ. 2-3

കുമ്പുജ്ഞന്ന്=വിഭാഗാസനായ ആത്മാവു്; (ജീവൻ-). എന്നതേ=മുൻ ചൊന്ന എടുക്കുന്നതനോ. വി.....യം=ചൗതനങ്ങളും അചേതനങ്ങളും കലന്തിരിയ്ക്കുന്ന ജഗദ്ധിഥം; (ശാതപദ്ധതിന്റെ വിശേഷണമാണു് ഇതു്). ഈ ഒറ്റു്=ഈവിടെ; ഭഗവാന്തൽ എന്നതു്. ഉന്നിതൻ=ശാന്മിയുടെപ്പുട്ടവൻ: (ആതിസ്ഥാനത്രാബികളാൽ എന്ന ശേഷം). മാ.....റു്=ശാലുഭും സാദ്യയുമില്ലാതെ; സർവ്വിലക്ഷ്മനനായു് എന്ന സാരം. മാ.....നാം=പൂജിയുടെപ്പുട്ടെന്നു വരിക്ക് കനാമനായു് സ.....ശൻ=എല്ലാററിഞ്ഞറയും ഇന്ത്യപരാൻ. ദേഹ.....കൻ=ദേഹാത്മിന്നെന്നു (പബ്ലിക്കിംഗ്-കെകല്യാസത്തിന്നെന്നു) നാമൻ; ‘ഗിരീശൻ’ എന്നതു്. സകലകലക്രമമാണു് എന്നം അതു് പറയാം; അതായതു ജഗത്തിനാവു്.

அறுங்கள்=அறுங்கெ. ஓமினி=ஸ்ரீ வி (ஓட்டு). ஒன்று
..... விசுத்துவி வாழுபிள்ளி. பே..... து'=புஸிலி
ஷ்டாஷி. ரெபுப்லிக்கென் வேவிடுபோ; அதற்குபெல்லைகளை

“എണ്ണേതുതനവും നിനച്ചു പത്രവാണിങ്ങങ്കും താരംങ്ങളെല്ല,—
സാമ്പംശങ്ങൾക്കിവന്നപതിജ്ഞായു്, തു് ബാധകനിപ്പാൻ”
ചൊല്ലം ദിനങ്ങുക ശാഖരാദമിനുചട്ടാത്താരെ വാള്ളിനി, താ—
ഇല്ലാറും തക്കന്നൾ പറാ, നിത്രഹന ഒപ്പിനുംഗമാരിപ്പ് ഞാൻ. എ.എ.

എ...വും=സവ്യീവരാണിയു. തെ...ഉം=ആരു ജീവ
ജാലമാക്കന പത്രക്കാലി കൈട്ടുകയും അഴിയ്ക്കുയും ചെ
യുന്ന ആർക്ക. ചോ...ശാഖ=സുലുസിലമായ വേദശാഖ.
ഇ...എം=മേൽ കാണിച്ചുവിയു. ഇ.....കും=മാരവെവരി.
ഇട അത്മത്തിൽ ശ്രദ്ധി:—

“എഷാമീശേ പത്രപതി: പത്രനാം വത്രജ്ഞാമാരുതച—
[പെപിപാം.]”

ലിറ്റപുരാണത്തിൽ ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞിരിക്കുണ്ടു്:—

“സപ്തഃ സിലം പതിപ്പം മേ
യുഷ്മാകം പത്രതാച്ചി ച;
തദ്ദേവ ദർശാനുല്ല
പണബന്ധവിനോദ്ധാംഥഃ.”

ശിവപുരാണവചനമാവിതു്:—

“അത്മാനഃ പദവഃ ശ്രോകതാഃ
സദേം സസ്നാരവത്തിനഃ,
ദേഹാം പതിപ്പാദ്രോഹമഃ
ശിവഃ പത്രപതി: സൗമ്യതഃ.”

ആമഹാഭാരതത്തിൽ:—

“പതിപ്പം ചാഹി മേ ലോകാഃ
സദേം കല്പപ്പത്ര പീഡിതാഃ;
പത്രനാം ച പതിശ്വാഹം
ഭവിഷ്യാമി സുരോത്തമാഃ!

ഇതി ദേവാ വച്ചുംതപാ
ദേവദേവസ്യ ശ്രൂലിനി;
വിഷാദമെമരൻ സദേ
പഞ്ചതപാ പ്രതി രക്ഷിതാഃ” എന്നമുണ്ട്.

‘സാരം പോന്നാരിതാടി’—നന്ദി മഹിയച്ചു ശ്രൂലിനെ നിക്കി, സ്ഥാ-
സ്ഥാരം കിട്ടാതിനു താഴീ മിചിരയാ, നാക്കാരതി പാളി കൂടി
ഓജാരതപാ ദാഖാനാദച്ചത്രം മഹിതാൻ തദ്ദേജിനം കാശ്മാ,—
റാ രക്ഷാകരന്നുപരാ, നിത്രഹന ചുവരിനാമോരിപ്പ് താൻ. ഒരു

സാരം=ബലം. യ...ലം=ധാതൊരാഴിട ശ്രൂലം.
സമസ്രാം=ഗ്രീവക്രം. ലവണാൻ=ലവണാസുരൻ. തദ്ദേ
ജിനം=ഭാതിശ്രീ (ആ ശ്രൂലതിശ്രീ) വേർപ്പാട്.
രക്ഷാകരൻ=രക്ഷിയ്ക്കുന്നവൻ. ഉത്തരരാമാധാനത്രിലെ
ലവണാസുരവയക്മ ഇവിടെ സൃത്തവുമാണ്.

‘അംഗോ ചാരാരാഡ താരത’—നതിലാം റിവർത്തക വിശ്വാ, ‘ഈതി—
അംഗോ! നാജാസ്തിജാതാദയു് പറവതാ;—നാത്രും ചു മനിതൻ മാധ്യവൻ;
ഡിഗ്ഗോ ചാരാതാരാശ്രീ ഏകക്കണാചിലഭൂതാതി നമസ്സ സ്വക്തി നീ;—
റാംപദച്ചുജാവനന്നുപരാ, നിത്രഹന ചുവരിനാമാരിപ്പ് താൻ. ഒരു

“തൻ.....തിൽ”=‘ഇരുന്നാവുത്തുഗാം മതപാ’—
“അഗ്രിരഘേ പ്രമദി” ഇത്രാദിയായ, വേദം, താന്താങ്ങ
ഴിടെ നാമങ്ങളേ ഗ്രഹിച്ചിരിയ്ക്കുന്ന എന്നവെച്ചു്. അലം=
എററവു. അരും=വേദംതന്നെ. ‘വേദാധമേതം’ ഇത്രാദി
ആതിവാക്യമാണ് വിഷംശവിശ്രീ ഉൽക്കഷ്ണസാധകം.
അംഗോ=ആദ്യമാണ്. ഏകക്കണാചില=കരും അന്തും
വിശ്വം. “നമസ്ക്രൂതാദി! മസ്ക്രൈ, ഉദ്ദോത ഇഷ്വവേ നമഃ”
ഇത്രാദിആതിവാക്യം സാത്രംകൊള്ളുക. അംഗോപല്ലാദ
വൻ=ദയാമയനായ ആ തന്ത്രിജവടി.

ପ୍ରକାଶନରେ କଣ୍ଠିମଜ୍ଜୁଲିଲିକଣ୍ଠିଟଙ୍ଗ ଫୋକାଡ଼ୀକା—
କୋଠ, ରମ୍ବର୍ମା ପ୍ରକଳ୍ପକଳ କାନ୍ତିଟଙ୍ଗ ଦୋଷରିକଥ,
ଜୀବନରେ ଯେବସଦ୍ଵକ୍ଷିତିକାହାର୍ତ୍ତରେ କେବଳିଷ୍ଟ ପ୍ରକଳ୍ପକଳ,—
କୌ କାନ୍ତିଏରେ ନିରାକାର ପ୍ରକଳ୍ପକଳ କାହାରେ ନିରାକାର କାହାରେ.

ଲେବ... ଲୋବ... ଲୋକତନିର୍ଦ୍ଦେ ଉପରେବୁବୁ କାଶବୁ
ଅଗ୍ରଭିଶମ୍ପାନକାଣ୍ଟ ପେଟରେଷ ଯଜ୍ଞବୁଦ୍ଧାଯ ପ୍ରମାଣିତେଣ
ଯୁ ଗମିଷୁଣାନୁ. ଏବଳ୍ଲତାନୁ=ଅଗ୍ରଭିଶମ୍ପାନକାଣ୍ଟ
ଦୀର୍ଘବୀରିତ କାନ୍ତାମନୁ. ଶିଷ୍ଟଂ ସଂପର୍କଂ.

‘ଉ ଶକ୍ତି ପାତିତରେ, ଗମି ଶ୍ରିଚବି’, — କାନ୍ତାମନ୍ତିରା, ପରାମର୍ଶା
ରାଜକାଣ୍ଟ ପାଞ୍ଚିଷ୍ଟିବି କୁ ରାଜତରିକାକାଳୀନୁ, ନ ବିଭିନ୍ନାକାଳୀନୁ
ଶକ୍ତିଭାବରେ କୁଟୁମ୍ବରତାକୁ କାଣ୍ଟିଶାଯିତ୍ତ ଦେଖିପରାମର୍ଶା ପରା
ଲାଙ୍କିଟିରେ—କାନ୍ତାମନ୍ତିରା, ନିରାକାର ପ୍ରକଳ୍ପକଳ କାହାରେ.

ଉତ୍ତରକୁ=ବେଲାରୁ. ଅରୁକ୍ତି.....ତାନୁ=ପଣ୍ଡିତ୍ (ତିର୍ପ୍ରା
ସଂଧାରତତିକ୍ତ) ସନ୍ତୋଷତରାକୁକୁଟି ଅର୍ପ୍ରାତିଗ୍ରହେ
କା ଯାତାରାଯକ କେରାଦ ପରାତେ ଆବଶ୍ୟକ କାହାରେ
ରାଯିତିକିନ୍ତିରେବୋ.

ଶ୍ରୀକାନ୍ତାମନ୍ତିରି ଦୁଃଖିଯେତା ଶରୀରର ଶ୍ରୀରାତା କାନ୍ତାମନ୍ତିରା,
କାନ୍ତାମନ୍ତିରା, କାନ୍ତାମନ୍ତିରା କାନ୍ତାମନ୍ତିରା କାନ୍ତାମନ୍ତିରା;
ଶ୍ରୀକାନ୍ତାମନ୍ତିରି କାନ୍ତାମନ୍ତିରା କାନ୍ତାମନ୍ତିରା କାନ୍ତାମନ୍ତିରା
କାନ୍ତାମନ୍ତିରା, କାନ୍ତାମନ୍ତିରା, ନିରାକାର ପ୍ରକଳ୍ପକଳ କାହାରେ. କାନ୍ତା

“କେବଳମେବ ମହତାରୁ ଶ୍ରୀମଦ୍ଵିତୀରୁ”
“କାନ୍ତାମନ୍ତିରିକାନ୍ତରେ ତମ ଶ୍ରୀମନ୍ତିରା.” “କା ଏବଳ୍ଲକା ଉତ୍ତ
ରମଣ ଅଗ୍ରଭିଶମ୍ପାନକାଣ୍ଟ.” “କେତୁଆତିକାନ୍ତରୁପାକାମଯତନ୍ତ୍ରୀ.”
“ବେଳୋଯନ୍ତିଲାରୁ” — ଏବାନିଷତକାନ୍ତରୁ କୁତୁହାଳିକର
ଶ୍ରୀମଦ୍ଵିତୀ ଅର୍ପଣାକାନ୍ତରେ ଯଜ୍ଞବୁଦ୍ଧାଯତ୍ତରେ.

இ தமிழன்னிடலங்கள் பூரா திவுதாமாற்கும் கண்ணிடவே,
பாடின் காட்டுக்களை ஒவ்வாறாக நால்வரிடவே,
கிடிக் கலைங்களிலை வைக்காத நாதாக த வங்காகி குதை
சூழிப்பு; யவநாஸ்புரா, கிடாகா கெப்பிரியாநிலை என். ஏ.

ஞி..... த்ம்=திபுரங்காரை ஸ்தீகரியை வாகாயி.
பாடின்=உபங்காரை நூலாங்களை. வே..... தஂ=வேச
கோலூக்கா கடிரகங்கள் குடும். கிசித்=நீங்பு. சே...
யூ்=அருடிஶேஷன்காலிடு. அது்=நீங்கொன் உடங்கி
நைந். அந்தஂ=வயிதிடிடு. அஜந்=மஹாவிஷ்ணு.
ஈனே... ய்=அறநாறு யரியை வாங் கோகிளிடு வரா
தெ, காலுயாய் கிரக்கிப்பூடி.

மஹாவிஷ்ண ஹஸ்ரங் வூஷ்மோக கம பூராள
ஸிலம். ஏக்காரையங்கால்—பள்ளி மேல்வாமங்கள்
தநித், யம்ம, தாங் ஶிவன்ற வாமங்கமாவான்வள்ளி,
விழிஸுக்ஷாத்காரனைக்குடி அவஶளித்துக்கொள்க
பூஷ்மை. அப்பூர் மஹாவிஷ்ணுவும் ஶிவன்ற வாமங்
மாவான் அதுமிடு, தப்பிஸ்கொள்க ஶிவனை புது
க்ஷமாக்கி, அக்காரை வரங்வாடு. ‘ஹஸமித்தித்’கிற
ஹஸம் பராயுங:—

“காயமாகமாஸாலு—காவிசீவிஷ்ணவுயுதி,
ஸமாராயு மஹாவேங—வாஷ்பங்கமயாஷத.
மாமாத்தீக்கா ஜேவேஶ—வாமங்கதப்பாதப்பாயோ,”
என்பிறுக்கப்பாம்தம் பாகு—மாகேந்திஸ்ஸாங்பூரா;
வாமங்கதப் பாதைப் பா—க்லூதாமாஸ மாயவம்;
பூஷ்மை கெவாங் விஷ்ணு—பா தமாலை மேதிராட்.”
ஏனிக்காரை.

ക്കാരുദാക്കു തനിന്നുമാണു, അംഗ്കപരവാനക്കിന്റെ കൂളി, ഇനം ചെലോട്ടിരുത്തുന്ന പരബ്രഹ്മവിട്ടും വാഴ്ത്തി സൗഖ്യം, നാഡേലാത്തുണ്ട് ‘കമാര’ തനന്ന പറവു അഞ്ചു പരിപുരാതനത്തോടു, എം-ക്കാരുദാക്കു തനന്നും, നിതരൈന ചേച്ചിനും ചുവിലും ദാനം, ഒരു

തെറു.....ബുദ്ധസ്വർപ്പാതാളിക്കുളി ടെ മാതാവു്. അപരവാക്കിന്റെ = വേരു ഒരു ശബ്ദത്തോടും ക്രിക്കറു: കൂളിയും = പത്രി. ഇനം = ജനങ്ങൾ (ജാത്യൈകവചനം). ഉപ പരബ്രഹ്മ = വേരോടു പദ്ധതിയിൽനിന്നേ. യൽപ്പത്രൻ = യാ തൊരാളി ടെ പുത്രൻ. കൂ.....നൻ = കാലഭിന ഉന്നതിച്ച വൻ.

‘ഇരുഡാവാസ്യബിഡം സമ്പം’—ഇരുഡുരം സമ്പ്രതാ നാം’ (തൈമിഡപരാണാം പരമം മധ്യപരം) ഇത്രാണി തു തികളി, തികളി,

‘പരിക യദൈമകി പുത്രശിഥതമഃ സമ്മതാ
മധ്യപരണ്ണപ്രംബക എവ നാപരഃ’
ഇത്രാണി പുരാണവചനങ്ങളി, ’

‘യസ്മിന്നിപ്പര ഇത്രനന്നവിഷയഃ ശബ്ദാ
[യാമാത്മാക്ഷരഃ]
ശബ്ദമീപ്പരമിത്രബൈശ്വാഃ സാർഖംചന്ദ്രാഃ ബിംബാഃ യഃ’
ഇത്രാണികാളിഭാസസ്മതികളി,

‘ഉമാകാമളിഘസ്താഖോജസംഭാവിതലലാടികം
ഹിരണ്യകണ്യലം വരേ കമാരം പുഷ്ടിരസംജം’

ഇത്രാണിസ്തോത്രങ്ങളി, മരം ആണം ഇര പദ്മത്തിനം ഉ പജീവ്യങ്ങളായ മുലങ്ങരം. പരിപ്പുദപരിപുണ്ണനായ പരമ ശിവൻ, ശബ്ദം കണക്കാണടിത്തനൊയിം അതിപ്രശസ്തിയ ഗണന കാണിച്ചു്, ഉൽക്കയ്യം സ്ഥാപിച്ചിരിയുണ്ണം.

സ്ഥാനേ വിശപമഴിയും, ഒക്ടോബർ നീ'-നുള്ളാൽ കല്പിച്ചുകൂടി
ജീവനും ആത്മത്തിശക്തിക്കും തിനെന്നും സമ്പ്രിച്ചുടൻ,
തന്നെ ചിങ്ങുവസംരഹണം മരവീടും പരാജയനിയാ,-
കുന്നേരുവനെപ്പറാ, വിതരനെ പ്രവീണഭരിച്ച ഞാൻ.   ഒന്ന്

സ്ഥാനേയുകതമാംവണ്ണം(അറവുയാം). അഞ്ചാ... റംകും=
അഞ്ചാനക്കതിയുള്ളം ഇട്ടുശക്കതിയുള്ളം ത്രിയാരകതിയുള്ളം.
അതി.... റം=വിശപത്രൈ അച്ചിപ്പാണം കെട്ടാണം ഉള്ള
ചുമതല. ചിൽസു... റം=ബ്രഹ്മാനദരസം നക്കാക്കാ
ണ്ട്. പ. ...., ക്രി=മഹാമായ. നേരററ=എതിരില്ലാത്ത;

“നേരില്ല തെല്ലുവ, നെക്കിലുമില്ലകാരം
നേരജീ ചുജംഖനാരേടുമില്ല ധാരിൽ,
ധാരാളമിഞ്ചപകടത്പരതെ, ക്രില്ലം ചെ—
റേററ സൗഖ്യിലനവനെന്ന ജഗങ്കല്പസിലം”
എന്ന ശീവോദ്ധമി നന്ദുതിരി.

ശൃംഗരിനെന്നുംപത്രിയുടേരുക്കരിയും ഉലംക്കും—തന്നാട്ടാണ്
വിന്നുവന്നു—വിന്നണിപിച്ചുരൈ തുലാഹീനാ കലാപങ്കുകം,
പൊരംഞ്ചാം—ചുഞ്ചിഡേനത്തെരുളുടെ പരാശരങ്ങൾ; ഒരുഡഭരാണാവം—
ചുന്നു, തു നെന്നുപറാ, വിതരനെ പ്രവീണഭരിച്ച ഞാൻ.   ഒന്ന്

ചു..... യും=ഒ ര. ലോക്കും=എ വനങ്ങൾ. തന്നാ
മർ=അവയുടെ അധിപർ. ഉന്നമങ്ങൾ=വഹിയുംപുട്ടവ.
തുലാഹീനാ=തുല്യതയില്ലാത്തതു്. കു...കും=അണ്ണു കുല
കരം. ചോ ടന്ന=സപ്പന്നംലുാക്കപ്പോലെ ചുമന ജു
യോട്ടക്രൂടിയവൻ. പ. .... സാ=മഹാമായയുടെ അല്ലിപ്പ
തമമായ ഭാഗം. ത..... സ്ത്രീ=ആ പരമഗിവൻ.

കാലഃഗ്രാവിത്രുബിഭ്രതുപ്രകാശപ്രാണിയായ തുരെറട്ട ത്രവ
നങ്ങൾ വുത്തികല(ഫ)ഗിൽ ഉരംപ്പുട്ടനു. ഇന്ത്യാദി ശ്രീക
ണ്ണന്തങ്ങളായിരിയുള്ളനു അൻപത്രാം കുവനങ്ങൾ പ്രതി

ശ്രൂകല(ര)യിൽ അടങ്കിയിരിയ്ക്കുന്ന. (ഈ ഗേണ്ട് കലക്ക് ഭിലുമുള്ള ഭവനങ്ങൾ അല്ലെങ്കിലുായ ആത്മ തത്പര്യ കൂടാം.)

വാമാല്പരാശ്ചമാത്രാന്തങ്ങളായിരിയ്ക്കുന്ന ഒരു-ഭവനങ്ങൾ, വില്രാകല(ര)യിൽ കലൻിരിയ്ക്കുന്ന. (തുല്യാന്തലും മാസ്താംഗം ഈ പ്രോക്കറ്റം). വാമാദിസാഖാന്തങ്ങളായ പതിനെട്ട് ഭവനങ്ങൾ, സാതികല(ര)യിൽ എത്തുടിയിരിയ്ക്കുന്ന. നിവൃത്തികലമുള്ളതുകൊന്താൽ വരുമ്പിയും പ്രസ്തുതിയിരിയ്ക്കുന്ന. സാതികലയിലും, സാന്തുരീതികലയിലുമുള്ള ഭവനങ്ങൾ, തുല്യാധ്യപത്മങ്ങളും. ശ്രീവയ്യാനപലതി, യിൽ ദീക്ഷിതർ പറഞ്ഞിരിയ്ക്കുന്നതാവിത്തു:—

“ചതുപ്പിംശത്രുശ്രഹംയദ് ഭവനാനാം ശതദ്രാം
ഭവനാധ്യപാ സ സഖിന്ത്രോ—ലോമവുംാതമനാ വിഭോഃ”.

അംഗസ്ത്രസാഹിത്യിലേ,—

“ആത്മതതപരമദയാദാനേ വിപ്രാതതപാത്ര മദ്ധ്യമേ
തദശേര ശിവത്തപം ച ക്രമാതതതപാനി സന്തി എണ്ണി”
എന്നുള്ള വിവരങ്ങവും ഇവിടെ സൂത്രവുംാക്കുന്ന.

ശ്രൂകല(ര)	ഒരു	1	കുറഞ്ഞിട്ടും	2,2-
ഒരു ഗേണ്ട് കല				
വീഡിയുടെ ചന്ദ്രാജി				

ആന.....ദയാ=ഓബതാരാദ്ദുടെ കടക്കുപ്രായദായ
ആനദായതിന്റെ ലേണ്ടാസന്തേഷാഭന്നാ. പാര...രണ്ട്
=ശാഖിപ്രാശകരിയുടെ പ്രേരണക്കേണ്ട ചാല ചാല ശകല
ങ്ങളായി സർച്ചരാചരങ്ങളിലും പ്രാപിയും യേരുവായിട്ട്।

ஹஸ்பு.....நெடு=“தற்புமஸி” ‘தற்புமஸி’ என் அடுக்கு யான் வெறுக்காளிரியூங் வேங்காவாகும் ஹங் அங்கப்பூசியூங்நெடு். பீ...ந்=மஹாஸயங்கா. வூள்ளங்காங்கியி பரமலிவந்மாதுமென் ஸார்.

நக் ஸஂஸங்கி காங்கி தங்குலங்கு கிழ்ச்சாண்ட், தக் ஸங்காரத்தின் காங்கிரங்கங்குலங் காங்கிரங்; யாக் ஸங்காக் காங்காப்பங்கி காங் காங்காமக்காங், காங்கு காங்கி காங்காப்பா, காங்காக் காங்காமக்காங் காங். காங்

காங்காரிக்கடி=தீரை பூஷணிகாங். கிய தங்குலங்கு=கிழுாலுப்பை. கிவ்சாண்=மோக்காங். தக் ஸங்கார்=மோக்கப்பை. காங்=காங்; காங்காக். யாக் ஸ...க்=ஊதாக் ஸங்குதைக் (கிவ்சாங்) ஸங்குதைக்குதையை பூஷு காக்குதை. அநு=மோக்காங். ஸங் ...தாங்=ஸுதுதிக்குதை பூக்குதைப்பூங் வாங்.

காங்கிரான் காங்காக்காது, காங்காப்பாக்கு கூ லி, காங்காத்து, காங்குத்து மகாங்காக்கி-காங்காத்து காங்கி தாங்காங்; ஸபந்தி காங்காங் காங் காங்காக்காங் காங்காக்காங் காங்காக்காங் காங்காக்காங் காங்காக்காங் காங்காக்காங் காங். காங்

ஸகல லோகத்தின் காங் வாயே பூஷு பரம ரிவை காங்கைப்பூங் பராயை:—பராபராயை பூங் தீடு ஸங்குதைக்கிறையை உபலக்கண். கு.காங்கு காங்கிராக்கின் பூக்கூடு ஜ்பாலாமாலுதாலுண் காதி காங்கிராக்கு அங்காங்=பூஷமாகு. வூத்தி=ஸத்த(உண்ணிரியூத்தி) மரன்=ஸங்மாரத்துக்காங். ஸபந்தி காங்காங்=தக்கத்தைக்காங். லயங்=நாந்தாலாவங். அநுதவாங்=ஸ வ்ஸங்மாரவு வெறு் கூடுமேடுபேள் காங்குத்து கா

ക്കുന്ന സംഹാരങ്ങൾതെന്ന്. അതിൽക്കു=നല്കുക. ദണം=നടപിള്ളേറിമഹാകാളാദികൾ. അദ്ദോഹം=ആ സവ് സംഹാരവേഷയിൽ. സാക്ഷി=ഗരിയ്ക്കു കണ്ടകൊണ്ടിരിയ്ക്കുവத് (സാക്ഷാത് ത്രജ്യാവും എന്നതും. പ്രക്ഷസാക്ഷി ഇത്രാദി പ്രഭയാഗം തെരാബാണുന്ന സിലം തെന്ന്); പരമരിവൻ മാതൃശ്ല, ആ ഭഗവാന്റെ ദ്രോഹണങ്ങൾ ചും നാശംകുടാതിരിയ്ക്കുന്ന എന്ന നാരം. തിക്കടംജീ ടന്റെ=ചലന്തേവരൻ.

നാശം വാസ്തവചല്ലോ, മുക്കരും തദ്ദീഖിനാം, നാശം ഉണ്ടോ എംബോ, ആദിപ്പരാശാമരങ്ങൾ ദണിപ്പിംഞ്ഞു; ദാശാദാശനാശം പ്രാണേന്തും പെജാം സ്വരാത്രാശനിപ്പു നിത്യാദിപ്പിക്കുന്നതിനാം, - ലീംപ്പുംപാപവനന്നാംപും, നിത്യനാം പ്രാർഥനകളാംപിംഞ്ഞാം. ഒരു

നാ...തും=ശാന്തിപ്രായിട്ടിട്ടും ഗ്രാഹമം=എ റവും ഇണകരം. തദ്ദീഖിനാം=ശാതിയിൽനിന്ന്, (നാശം വാസ്തവിൽ നിന്ന്) ഫേഡിച്ചതും (വ്യത്യാസപ്പെട്ടിട്ടും); അന്ധപരമായിട്ടിട്ടുംതെന്ന തത്പരം. മോശം=ശാന്തംപരം. ആ...അംശം=മധാവിപ്പു ഭത്ലായ നിസ്താരദേവന്മാർ ധരിച്ചിരിയ്ക്കുന്ന കൈന്തുണാഡി രത്നാഭരണങ്ങൾ. എന്നും=എന്നിങ്ങനെ നിയചിച്ചിട്ടും പ്രാരംഭത്രം=ശാതിപ്പു ജീത. പെയക്കം=ശാധികമായിട്ടിട്ടും. സപ.....വു=ത നീറു ശരീരത്തെ അലങ്കരിയ്ക്കുന്നവോ. നി...ൽ=നാശമി ല്ലാത്തതും, പരിഗ്രാലവുമായ ഭൂമംകൊണ്ട്. ഇതു...ൻ= ഇത്രപരമാരിയിൽവെച്ചും ശ്രദ്ധയുണ്ടായ അവിട്ടനും. ഭൂ ത്തിനീറു വൃത്തപത്തി, മാഹാത്മ്യം ഭത്ലായവയ്ക്കിഴക്കി പ്രമാണങ്ങളാക്കട്ടെ,

,ഭാസനാം ഭസിതം പ്രോക്തം, ഭൂ കല്പിഷഭക്ഷണാൽ ഭ്രതിർ ഭ്രതികരീ ചുംസം, രക്ഷാ രക്ഷാകരീ സഭാ ॥ ”

“സവം ഹ വാ ഇദം ഭൂ” — ഇത്രാണി ശ്രതികൾ ആരോഹിതമായ ഈ ജഗത്തിന്റെ മുള്ളാം സത്രാധി ഷ്ടാനം ഭൂമാകയാൽ, നിത്രമെന്ന് അതിനെ വിശ്വേഷി പ്രിച്ചിരിയ്ക്കുന്നു. ‘സംഗാത’ ‘പ്രാശസ്ത്രു’ ‘പ്രൈമ’ യും, “വിവരഹസ്യ” വചനങ്ങളാണ്, പ്രമാണങ്ങൾ. അതാവിതു് :—

“യാ രിവോ നാമത്രപാല്ലാം, യാ ദേവീ സവമുള്ളാ,
തങ്കാ സ്ഥാന്നുരണാൽ പുംസാം സവതോ ജയമുള്ളം.”

എന്നാലും, അതു അതിപ്രശ്നഗാത്രത്തിൽ ക്രാലം സമിക്കേണ്ണേ ചവീതാഡിക്കേണ്ണേ ഭഗവാൻ ധരിയ്ക്കുന്നതെ എന്നു്? — എന്നാൽ ഘൃംപക്ഷം (ചോല്ലും) വരാം. അതിനു സമാധാനം പറയുന്നു :— ഭഗവാൻ തലാരണാനി കുൽ പ്രശ്നാജനവിശ്വേഷം ഉണ്ണായിട്ടീല്ല, ലോകാന്തര ധനതിനു വേണ്ടിത്തന്നായാണ് അവയെയും അവിട്ടു വഹിയ്ക്കുന്നതു്. പണ്ടി പ്രദുഷകാലത്തിൽ മഹാവിശ്വാ, ബ്രഹ്മാവു ഭത്തായവർ ഒരുപ്പെന്നു്, ഗ്രീഗിവനോട്ടു് അല്ലത്തിച്ചു; “നിന്തിവെടിയുടെ ജടാഞ്ജകത്തിൽനിന്നു ചോന്ന് ഗ്രേറ്റ്യിൽ അസ്ഥി നിക്ഷേപം ചെയ്യേബാക്ക് മുക്കി കൈവരം എന്നണംല്ലോ. എന്നാൽ, തങ്ങൾ തങ്ങളുടെ കേശാസ്ഥാഡികൾ നിന്തിവെടിയിൽത്തന്നെ നിക്ഷേപിച്ചു്”, മുക്കതമാരാവാൻ അനുവദിച്ചാൽ കൊണ്ടാം” — എന്നിങ്ങനെ. എന്നിട്ടു് അവരുടെനെ മുക്കതമാരാക്കുകയും ചെയ്തു. ഇതിലെയ്ക്കും പ്രമാണമാവിതു് :—

“ദേവാ ഉച്ചട്ട,

യാ യുതാ ഭവതാ ജയന്തനയാ ലോകപാവനി
തസ്യാം യദിക്കാനുസ്ഥിനി നിക്ഷിപ്പാനി മധ്യിതലേ;
ഒന്നാമുഖി മഹാഭവി മുക്കി മു പ്രഭാ

ತನ್ನಾರ್ಥ್ಯಾಗಳ ಭಾಸಿಗೇಯಾ! ರಹಸ್ಯ ಸಂಪೂರ್ಣತಿಯುಗಾಗಳ; ವರಣವೆಂ ಪ್ರಾತ್ಮಿತೋ ದೇವ — ಈ ಮೆಮೆವ ಶ್ರವಯಾರ್

[ಕರೋತ್

ಅತಿ ಸ್ವಾರ್ಥಾಗಾಂ ರಹಸ್ಯಾರೆಯ — ಅನ್ನಾಸ್ಯೀಗಿ ದಯತ ವಿಶ್ಲೇಷ ಗೆವಾಗಳ ಖಾವಿಯಂ ನಿತ್ಯವುಂ, ಗ್ರಾಹವುಂ ಅತ್ಯ ಸ್ವೇ ಸಂಪಾದಿಷ್ಟಿಗಾಗುತ್ತು, ಕಾಲಾಗಾಗಿಇವಣಾಕಣ. ‘ಗ್ರೌ’ ಎನ್ನವಿಷ್ಯೇಶಾಚಾರ್ಲು’ಇದೆ,

“ದ್ವಾರೇ ತವಾಕ್ಷಿಂದಹಣೆಗ ಚಾವರೇಽಂಗ್ನಿಂ
ತಪಣೆತ್ರಾರ್ವಿಲಂ ಭ್ರವಣಮೆವ ಮಹಾಭ್ರಂಶಾಗಾಂ;
ತತ್ ಸಮಿತಿಂ ವಿಷ್ಣುಯಾಮ! ತವಾಸಹಾಯಾಂ,
ಸಂತಃ ಭ್ರಂಶಾಣವಸತಿಂ ಸಂಭಾಂರಣಿ”

ಎಂಂತು ಪಶ್ಯಾಪಣೆಂಕರಿಕಡ ಗೊಳಿಕ. ಗೆವಾಗಳು ಅತಿಮಂಬ್ರಾವಿಗ್ರಹಣತಪಂ ಸಮರ್ಥಿಷ್ಟು ಹೈತಿರಿಷ್ಟಿಗಾಗಾಗುತ್ತಾ.

ಒಂದುಂಜಂಖಣಾ, ಅಂತಿಂಧಾಗಿಷಾಂಕಾ, ನಾಗಾರ್ಥಾಂತ್ರಾಂಧಾಂ, ನಾಗಾ—
ತಂತ್ರಾಂಂದಂತಿಗಾಂಧಾಂ ಕಂತಿಗಾಂ ತಂತಿಂಧಾಂ;
ಶ್ರಾವಣತಿಕರಣಾತಿರಾಂತಾಪ್ರಾಂತಾಂ ವಿಷ್ಣುವಾಂತಾಪ್ರಾಂತಾಂ —
ಣಿಷ್ಟಾಂತಾಂತಾಂತಾಂತಾಂ, ನಿರಾಗಣ ಹೈವಿಂಂತಾಂತಾಂ. ಈ

ಗೆವಾಗಳ ನಿಗ್ರಹಣಮಣ ವ್ಯಾಖೇಯ ಲೋಕಾಗಾಗುವ ಚರಣ್ಯಾಗಣಾಗಳು ಇಲ್ಲಾ ಪಶ್ಯಾಪಣೆಂ ವರಣ್ಯಾಗಳ ವರಣ್ಯಾಗಳಾಗಿ ವರಣ್ಯಾಗಳಾಗಿ:

ಗಣೆಂಗಾಣಾಂಪಣಾಂ=ಗಣೆಂಗಣೆ ವರಣಿತ್ವಕುಳಿಯಾಕ
(ಗೆರೀರಮಣ ತಪಣೆಂ ವರಣೆಂ ಪ್ರಸಾಂಪಿತ್ವಿತ್ವಾ). ಕೊಂಡಾರೆ ನ ಗ್ರಾಹ, ಶಿವಾಗಿರಣ್ಯಾತ ನಿಪತ್ತಿತ್ವ ವರಣಿತ್ವಪ್ರಾಯ ಕಾ ಪ್ರಸಾಂಪಿತ್ವಮಾಣಣ್ಯಾ. ಗ್ರೌಮಾನ ಲಿಂಗಿತಿತಣ ಗ್ರಾಹಾವಾ ರಣಾ ಕಾವ್ಯತತಿತ ಇಲ್ಲ ಕಮ ವಣ್ಣಿತ್ವಿರಿಷ್ಟಿಗಾಗುತ್ತು, ಇನ ಕಣಣತಾಣೆ). ಅ.....ಣಾ=ಕಾಮದೇವಣ ಕೊಲ್ಲ ಏ ಇತ್ತ. ವರತ.....ಣಾ=ಸಕಳವುಂ ಸಂಹರಿಷ್ಟಿಕ. (ಇ ಉಣಿಂ ಹಿಂಬಾಕ್ಷಿರಣಾಣಣ್ಯಾ ನಂತಾಣಾಗುತ್ತು). ಇ....

വലുതാവ ഫീംസാസംരംഭം, ‘മോട്ടിൽ’ എന്നുള്ളിൽ, ഒക്കുളിൽ എന്നതിനേറ്റ് സങ്കച്ചിതത്തുപരമാണ്; മകളിൽ ഒക്കുളിൽ എന്നതിനേറ്റ് പ്രാഥീതത്തുപരമല്ല. പരമൈന്നം തു യദേശ്വരം രണ്ടുനാവിയത്തിൽ അന്തര്ബന്ധിയും പ്രേടാം ഇവിടെ. തു... തതിൽ=ഉന്നതമായ ദ്രോഗയത്തിൽ. അ..... ഇ=ശാഖ്യിന മാരിട്ടിജ്ഞ (ഇടവിടാത്ത) പത്രപ്രസംഗരയും സൗഖ്യവും ശാഖാവണംമുണ്ട് ഇല്ല. ഇ... വു=ശാഖാഭ്രതമാവു നാം, അതാനസപത്രപരമാണ് എന്നും. “ഇങ്ങാം സ്വാദഭ്രത അതാഴന” — എന്ന ‘മേഡിനീ’നിലുണ്ടായ.

ശാഖാഭ്രതിയുണ്ടാം, ഒക്കുളിട്ടുണ്ടാം, തുടരെ യുദ്ധക്കിൾ തുലാക്കും, തുച്ഛിക്കും തിരള്ളുന്നരാതെള്ള—എതിലെവന്നായുള്ളുമാൻിട്ടവാൻ? നടക്കിമുണ്ടു ശിവം നിന്തു സകലത്തിനാം, തിവാൻതന്നെന്നായും ശാഖാഭ്രതപക്കനർപ്പാം, നിരന്തരനു ഒപ്പുമുകുമേംപിഡ ശാന്തം. ശന

സകല ലോകവും ശിവനെ സേവിയ്ക്കുന്നതും, സകല ലോകത്തിനാം ശിവൻ ശിവം (സുഖം) പ്രാതമിച്ചും ശിവനായും അനീസ്തിനാം പരായനാം:—

അച്ഛിയുംകു=ആരാധിയിയ്ക്കു. തുച്ഛിഷ്ടാ=വിശ്രണ മായ അടയാളം; (കണ്ണൂകാളതപാലി). തിരള്ക്കു=വർഖി യുംകു. ന.....യും=ഭേദഭേദാലൈ. ശിവം=സുഖം. ശിവൻ=ശിവദേഹത്താട്ടകൂടിയവൻ. അ...ൻ=ആ പഠമാ ത്വാവും. ഇം പദ്മാത്മാത്തിനും അടിസ്ഥാനം:—
“സമാ ഭവാനി തേ സവർഖനവാശ്വാഭരാശ്വ ക്ഷേ
ശിശിവാന്തി സവ്വത്രാനാം ശിവതപാ തേന മെ സ്ത്രീതം”
(ആമധാഭാരതം—കണ്ണപവ്യം)

“സദമയശതി കനിത്രും സവർഖനാശപത്രം
ശിവമിച്ചുന്ന മഹാശ്വാനാം തസ്മാദേശശിവഃസ്ത്രതഃ?”
(,, „ ആനശാസനികം)

എതംക്കുലജൻ അനിച്ചി, തവതാരം ഉള്ളംഗന്നുചിയിൽ,
സീതശ്രേഷ്ഠ തുജരജഞ്ജനിതു വിലയം മുഖിച്ചതേക്കൾഡിയിൽ,
ഭ്രതനിന്തുന്നതുമായതും കൂദയുമെ താങ്ങീടി, ലഘു എഴും
രേതല്ലോക്ക് വന്നുപോ, നിരാനന്ദ പ്രഭിന്നം മാരി താന്. ॥

എ.....സ്തി=യാത്രാരം ജലത്തിൽ. അജൻ=അ
മഹാവും. ത്രി=മൃന്മലോകത്തിനം മഹാവും. ഏ
.....പിയുടുക=കനിച്ചു ചേരുക. ഭ്രത.....തു=പുമിറ
പ്രേതജോമയമായ അതു ഭ്രതക്കുടം മൃന്മാം. കൂദയുമേ=ഈ
ശ്വയമായിട്ടും വലയും. അ.....സ്തി=അപ്രകാരമുള്ള ഓ
ജസ്തി (ചരമധാരതു).

ബാലകാണ്യത്തിൽ, ദേവമാരോധം വൈമവതിഡി
ക്കരിച്ചും മുഹൂര്യ പറയുന്ന,—

‘തന്ത്രാർഥപീഠ സൂര്യപതിഃ നേന്തും ശക്താ തപസ്പിന്ന
ശാഖം ധാരയിതും ദേജോ—വരാകീ മഹ്യതാമിതി.’

ഇത്രാദി ഭാഗവും, സംഭവകാണ്യത്തിൽ— [ഭേ
“ആവാംകപ്പുക? കപ്പ ഭവേത ദേജഃ സവ്വലോകാവഹം വി.
ശക്തിശ്വു കീദ്രിയി വോം—മാവദ്യാ, രംബികാപതേ
എന്നം മറുമുള്ള ഭാഗങ്ങളും ചന്ദ്രം മുണ്ടും പല്ലത്തിനു
അടിസ്ഥാനങ്ങൾം.

എവൻ മന്ത്രകയംകൂദലഹതലം ക്രിക്ഷംഗ്രേഢ ആക്ഷമായ
എവൻഭാസന നിത്രാദി ഭസിതം ദേവതനിൽ വിവ്രംതമായോ;
ജീവൻ കാശിയിൻവെച്ചു ധന്തുർ ഗവട്ടിവും ഇംസൂക്കി കേരംപും
ചുംവൻപൻ വിഴവരാനുപരം, നിരാനന്ദ പ്രഭിന്നം മാരിച്ച താന്. ॥

മാതുക=പുമാണം; (ആരംം). അതുചം=നിരപേമ
ദി...മം=സന്തൃപ്താഗ്രമം; (അതിവരുന്നാഗ്രമം). എ...ന്നു

ആരംട്ട ഭത്രുനോ, (ജീവിതത്തുകൾക്കും), നി...എ=പതിവാക്കിട്ടിള്ളി (അനന്തപരമാശിരിയുണ്ട്) അടയാളം. ഓസിത്തേ=ഭൗം. ധനുർ=സൗത്തൃഥിള്ളി വർ. യത്സൂക്തി=യാത്രാരാഖ്യ സംബന്ധിച്ചിട്ടിള്ളി സൂക്തി(ഒരുവും ഷയ ക്ഷണരാത്മകവമായ താരകമന്ത്രം) വിഭി=സർവ്വാചി.

വിധിനിശ്ചയങ്ങായ വേർപ്പെട്ട അത്രാശുഖികൾ ക്ഷണിക്കി, ഭൗധാരണാചി അനംഗ്വിയുണ്ട്. അതിലേയുള്ളിള്ളി പ്രമാണം:—

“സത്രാലമ്മാവു കലാഡ് ഭൗദനാലുളുനാഡി
തിപ്പണ്ണംഡാരണാശച്ചവ സപാധ്യാധ്യാധനാഡി
അം റുച്ചുശ്വ ദിക്കഷ്ഠമേൽ സദാ നല്പുച്ചുടൊ ഭവേൻ”
“അതഃ സർം പരിത്രജ്ഞ ലിപ്പണ്ണം ഭൗത്രഭൗനം
നിത്രം പ്രയത്നതഃ കവർ മുക്കഷ്ഠർ മഹ്യത്രേഫിരാത്”
ഇത്രാശുഖികൾ തന്നെ.

അക്കാദ്യാരമിയുംക്കയാക ദയൈ തിജ്ഞായുള്ളകിട്ടി ചിരം-
ഡാക്കംഡച്ചുപാർക്കണ്ണരാകകയാക കമലാകാ ക്ലൈന തീറായു ഫുവം;
താക്കംഡാജേട്ടാനുജിച്ച മൺിജൻ ഡാഷ്ട്രും പ്രമാണം ബുധ-
ക്കം. അനിവിവനാപ്രഥാ, നിതരനന പ്രേരിനാദേശവിജ്ഞ നാന്. അൻ

അ...യാൽ=യാത്രാരാധക്ക് പ്രസിദ്ധനായ സുത
നാഗിതീന്ത്രകൊണ്ട്. ശത്രുതി=ബുഹമാവും. ചിരായ=
വഴിരാവളിക്കുണ്ടാലോ. പോക്കണ=പോരിന (യുദ്ധത്തിന്)
ഒളി അന്ത്. താർക്കായ=പാദപാദ്മം. ഘണി=പാനും,
(അഭിശേഷം). ഓഷ്യു=ചുംകരണമഹാഭാഷ്യം; (പത
ജാലി അഭിശേഷം) അവതാരമാണെന്നുള്ളതു സുപ്ര
പബിലം).

ഉണ്ടായിരിക്കുന്ന താനന്നാക്കി, സുലക്ഷപത്രന്തിക്ക് പിശാചവശാമാം,
ദേഹത്തിന് കുവിച്ചും വരം തക്കവതിന്, അനൃതാശുപാദാനജാൾ,
കുററം വൻപിഴയും പൊരുപ്പതിന് മുറ്റുക്കണ്ണകൾതാണ്; മാ-
ദാനോന്തനവനെനാപ്രഥാ, നിതരനന പ്രേരിനാദേശവിജ്ഞ നാന്. 40

ഉറരറ്റുകയുംതിനെ. ത്രയി=വേദം. സാക്ഷി=കണ്ണറിത്തെ ആറം; (ഈ പദം നാലു ചിക്കിലും അന്തപ്യ യൂട്ടുണ്ടോ). സുലതെപം=സുപ്രാച്ചത്രം. പിശാചാ=എം=ദിവയേനിവിശേഷങ്ങൾ. തോ...എം=വിചാരിയും നാതിലും ക്രുംതലായ. ത്രീവ്യാ.....ജന്മ=ഭഗവാൻ വും ശ്രൂപാദമഹാശ്ചിഞ്ചേട് ഘതണ; (ഉപമന്മാർ). ഏ...ഡ=ന രെ വലികത്തെറം. ചൊരുക്കുക=ക്ഷുഭിയുള്ളക. അന്യകൾ ഒരുംഗൾ; (അന്യക്കുത്താനം കൈസെംഗ്മിതയിരാവിസ്തുരം ഉണ്ട്). മാ.....ന=മഹിമരാവി.

സാരം രഖ്യുക്കാത്തിന് വേജ, ചതിനോ വാച്ചിക്കി ത്രാതനവാൻ, സാരം കൈകല സൗക്യമാവും ദിനി ചീരു, മുക്കിഞ്ചിവും വിജ്ഞമാണ് സാരം വാരിയിലെത്തിനോ, ക്രാനക്കും മുള്ളുംയെ ആട്ടവോ— കാരം അനീചരനവാപ്പോ; നിരക്കെ പ്രവിനാംജാഡു ഞാൻ. ദ,

സാരം=അതുക്കുള്ളിം. ശ.....ല=സാദലോകം വേദം=ത്രയി. അത്രും=വേദംതെനോ. രാച്ചീകരിയുള്ളക: വാഹനം (കതിരകൾ) ആക്കിംബുച്ചുള്ളുക. കൈകല=കൈ ലാസപവ്തം; (“കൈകലനോക്കി”—“കൈകലമലയും പോന വിമാനം” ഇത്രും പ്രചയാഗങ്ങൾ ‘രാമവരിൽ ത്രിക്ക കാഞ്ഞ). ഗിരിസിര=പവ്തപദ്ധതി. സാരം= ഗ്രാഡിക്കും. ഭഗവാൻ സവ്സാരഗ്രാമിയാണെന്ന രഹസ്യം.

ശ്രീവരഹം അചുമ്പു, കാററിലധിക്കു പ്രശ്നായും ശ്രീവരഹം, സാദേവഗം അചിതം നിജംഗ്രുഹാമാട്ടു എസ്റ്റുവിഞ്ചും നാബം സാദു, മഹാ വോറിട്ടിയും ജില്ലാ ബണ്ടിഞ്ചുവാത്തും, -നിഡുവാ ശ്രീവോദാനീക്കവാനു'നുച്ചയും മാൻ നാബാട്ടു മരാത്തും നാട്ടു. ദു

ശ്രീക്കാരെ അന്നുചെര നാംനാ പല്ലങ്ങെല്ലക്കാണ്ടു ചെര. മണിവോത്തകഷ്ഠം ന്യമാപിച്ചിട്ടും, മഹാകവി നീലകല്ലു

മവി, പരമഗിവാവണ്ണരഞ്ജനൻ, ശ്രീകണ്ഠമതപ്രതിഖ്യാ
പക്കം, തനിയ്യുസവ്ത്തരാപദ്ധതിയും അതുപെട്ട
ഭീക്ഷിതങ്ങൾ ഉൽക്കഷ്ടം ചെയ്തിരുന്നു. അ
ഡിനമാപസംധാരം ചെയ്യുന്നു:—അം...ഈ=അദ്ദേശം പ്രസി
ഡിമാണ്ഡ്ലൂ. അതുപറ്റേ=അതുരദ്ദേശം, (ചുവലി).
സാരവഗം=ബലപ്പൂര്വാടക്കുട. അമിതം=അമിച്ചിരിയ്യുന്ന.
ഒഴ്ചാ...ബം=തേജസ്സുള്ള മം, (നൃഞ്ഞൻ, ചന്ദ്രൻ, അശൻ).
നി...യം=അക്കാഡിക്കുട, (അക്കാഡം). അവവർത്തം
=ചുഴി. നിർദ്ദേശൻ=അച്ചയ്യുലൻ, (അത്തമജത്തെന്നം).
അം...ദം=മഹാവേദാനിയും, മഹാകവിയും (അതു).
മ.....മൻ=അഞ്ചുത്തിയുടെ ദൂതികളിൽ, എടുമാറ്റത്തെ
തായിട്ടുള്ള.

‘നീലകണ്ഠാധപരീ’^ആ
ശ്രീ : ശിവോയക്കുഷ്ഠമജ്ജരി
ഇവിയം ‘ഭാഷ’ വിൽ ചൊന്നു
‘ഇ. വി. രാമാണിയൻ പ്രിജൻ.

ശ്രീഡിമു.

എത്തോറന്മകാരൻ

ഇതരവന്നടങ്കി.

	ക.	ണ
എ. ശ്രീഭാസനാടകവകുവച്ച്	१	०
ഒ. വെവവരീലധമി	०	൩
നൂ. പണ്ഡിതമണ്ണനം	०	൩
ര. ജാനകീപരിഞ്ഞാം	०	३
ഒ. സഭാരജൈനഭാഷ	०	८
ന്ന. വെവരാഗ്രവെവല്ലതി	०	८
ഓ. ഭാഷാകള്ളഭാരം	०	२
വ. വെവികവിചാരവീഹി	०	२
ന്റ. മഹിളകളുടെ മോക്ഷമായ്യം	०	൨
മു. സഭാധിവേദനസമസ്പതി	०	८
മുമ. രണ്ട് പുണ്യാത്മാക്കരം	०	३
മുബ. വിദ്യാശ്രീ ത്രിജ്ഞാഖണി	०	८
മുന്ന. ശ്രീചമാഗണപത്രയ നമഃ	०	൩
മുര. ശ്രീഒക്കരാവാലുസ്ത്രതി	०	൩

ബി. വി. ഷുക്രിയീസ്ക്രൂ,

തിരുവനന്ത